Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐẠI BÁC MỸ BẮN NÁC NG BẾN-HẢI SANG B. V.

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 146 • 3 đ. • Chủ Nhật 26 và Thứ Hai 27-2-67

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Tri Phương Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

Bỏ túc thành phần CHÁNH - PHỦ LƯU VONG

Trong số báo trước, chúng tôi đã công bố tên một số người trong thành phần cái gọi là Chánh phủ lưu vong Thực Cộng mà Ông Thứ Ủy Thông Tin đã tiết lộ theo lời yêu cầu của báo chí. Nay theo tin giờ chót, chúng tôi xin bổ túc danh sách này như sau:

- Thủ Tướng — Bửu Hội
- Phó Thủ Tướng — Nguyễn Hữu Thọ
- Quốc vụ khanh kiêm Cố vấn tối cao — Trần văn Hữu
- Bộ Nội Vụ — Nguyễn Hữu Thọ
- Bộ Quốc Phòng — Hồ Thông Minh
- Bộ Ngoại Giao — Nguyễn văn Hiếu, Trần văn Khá
- Bộ Kinh Tế và Thương mại — Phạm Quốc Thái (Phạm quang Trí Thủ lãnh đảng Parti Progressite VN)
- Bộ Giao thông Công chánh — Nguyễn Duy Thanh
- Bộ Kế Hoạch — Nguyễn Đức Khê
- Bộ Quốc Gia Giáo Dục — Nguyễn văn Cần
- Bộ An Ninh — Trần Đình Lan
- Bộ Tư Pháp — Nguyễn Trung Vinh
- Bộ Liên Việt — Phạm văn Huyến
- Tổng Tư lệnh Quân lực — Nguyễn Khánh (Đại tướng)

Danh sách còn thiếu một số Bộ do một số tay sai (Phong Thực Cộng và Phong trào Hoa Bình) hiện đang ở miền Nam đầu tên chưa phổ biến.

Nhìn vào danh sách chúng ta thấy có tên Trần văn Khá, một tay mai bản đắc lực nhất của Thực dân Pháp trước kia và Phạm văn Huyến viên Bác sĩ Thú Y đã nhảy từ hàng ngũ Việt Cộng về vùng Quốc gia (1951). lâm Tổng ủy Di cư thời Ngô triều, lợi dụng việc Bình Xuyên đánh phá Trụ sở Phủ tổng ủy, km đi một kết bạc 300 triệu, sau đó bị tổng khứ ra Bắc vì tội lâm tay sai Cộng sản. sách động hàng trào hòa bình giả tạo theo kiểu Cộng sản.

Chiến khu C: bắt đầu đụng độ, bao vây 1 sư đoàn V.C, 5 trực thăng bị bắn rớt

SAIGON.— Hôm qua 24-2, 1 phát ngôn viên Hoa kù tuyên bố : các đơn vị pháo binh Hoa kù đã mở rộng phạm vi hoạt động chung quanh vùng phi quân sự chia đôi Nam Bắc VN các đơn vị pháo binh này đã khai hỏa bắn sang phía Bắc khu phi quân sự. (Xem tiếp trang 4)

Như tin đã loan, hôm 23-2-67, Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu Chủ tịch UBLĐQG và TT Nguyễn Cao Kỳ Chủ tịch UBHPTU đã đến chủ tọa lễ Mãng lễ Khao Quân Chiến Thắng sau cuộc hành quân Liên Kết 81 của quân lực VNCH và Đồng minh được tổ chức tại Quảng Ngãi, với sự hiện diện của Đại tướng Cao Văn Viên, T.T Hoàng xuân Lãm, Thống tướng Westmoreland, Đại tướng Tự lính Lực lượng Đại Hàn tại VN và ông Đại sứ Đại Hàn.

Hình trên: Trung tướng và Thiếu tướng Chủ tịch cùng Đại tướng Cao văn Viên đang hội các tù binh chính quy VC bị bắt trong cuộc hành quân Liên Kết 81 (Sa.)

VẤN-ĐỀ V.N:

T.T GIA NÃ ĐẠI THẢO LUẬN VỚI TỔNG THỐNG MỸ U THANT THẢO LUẬN VỚI NGOẠI TRƯỞNG ẤN

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Ngoại trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk, hôm thứ Năm, đã hội đàm với ông Anatole Dobhynine, đại sứ Nga sô tại Hoa Kỳ, trên đây là lời loan, báo của bộ ngoại giao Hoa Thịnh Đốn. tuy rằng không nói rõ các vấn đề được thảo luận.

Một kỳ giả hỏi hai ông xem có phải đã thảo luận về vấn đề Việt Nam hay chăng, thì đại sứ Dobyninie xác nhận rằng quả thật đã thảo luận «đề một vấn đề quan trọng»

xem tiếp 5 trang 4

Sau cuộc hội đàm giữa Ngoại trưởng Nga và Đại sứ Mỹ

NGOẠI-TRƯỞNG MỸ LẠI HỘI-ĐÀM VỚI ĐẠI SỨ NGA VỀ VIỆT NAM

CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT...

PHÁP TRƯỜNG CÁT Ở CHỢ SAIGON... CÓ MA!

2 binh sĩ Mỹ được V.C. phóng thích đã trở về

HOA THỊNH ĐỐN (TM) — Hai binh sĩ Hoa kỳ mà Việt cộng tuyên bố đã phóng thích vào ngày 7/2 đã về tới một tiền đồn Hoa kỳ cách Saigon 56 cây số về Phía Bắc vào ngày 23-2.

Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ cho biết hai binh sĩ này là binh nhất

xem tiếp 5 trang 4

NHIỀU TIẾNG LA INH ỎI, TIẾNG NÓI CHUYỆN XÌ XÀO NHƯ CHỢ NHÔM, TIẾNG TU HUÝT THỔI VANG, NGƯỜI CHẠY RÀN RẠT...

♦ của TRẦN-TUẤN-HẢI

VII.— Bà Bảy C. cố cần răng để khỏi phát ra tiếng run. Bà cố nhắm mắt lại ngả đầ khẩi sự, nhưng hình ảnh hai bóng trắng cao lêu nghêu, tướng đi nhẹ nhàng chậm chạp, như đe dọa mãi trong trí óc của Bà, nên Bà không tài nào chợp mắt,.

Ngoài trời vẫn im lìm, vài cơn gió nhẹ thổi bất hiu phe phẩy vào chiếc mền của bà Bảy đang đắp, như đe dọa Bà thêm. Bà Bảy sợ co rúm người lại như con tôm, tay ôm cứng cậu bé đánh giấy.

Nhiều tiếng la inh ỏi...

Đang lúc lo sợ, bỗng bà Bảy C. giựt nảy , người khi nghe thấy chung quanh dị* điểm bà nẩm bắt thảo phát ra nhiều tiếng la, tiếng nói chuyện xì xào của những người như một khu chợ đang nhóm... Ngoài những tiếng nói xì xào, tiếng cất vô inh ỏi, bà Bảy C.cảm nghe thấy tiếng lách xách như người ta đang cho dọn lên nóng vàng...

Ngay lúc đó, bỗng chiến một trong 2 cậu bé đánh giấy đang ngủ, phát mở mói lớn mấy câu lầm nhảm, rồi quo tay thói tứ tung. Vì đang lúc trong tư tưởng rối... ma, bà thấy bì cậu bé mở, bà Bảy C run bắn

xem tiếp 6 trang 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

PHẢI NGHIÊM KHẮC với bọn bắt cóc trẻ con!

● Bài của Võ văn Thắng

Gần đây, báo chí Saigon loan tin nhiều vụ bắt cóc trẻ con rất đáng lưu ý.

Một mụ đàn bà nọ bắt cóc trẻ bỏ vào bao bố mang đi, một bọn người kia bắt cóc trẻ còn gởi thơ lấng tiền cho mẹ em bé, và gần nhất là vụ một Thầy Y tí tìm được con gái nhỏ đã mất 6 năm nay, từ lúc em mới lên 8).

Tất cả những gia đình có con cháu còn nhỏ, nhất là những gia đình bực trung không đủ phương tiện để gìn giữ thật cẩn mật con cái, hẳn phải lo âu lắm phần nỗ trước những tin ấy.

Bất cứ ở xã hội nào, bọn bắt cóc trẻ con cũng là kẻ thù của mọi gia đình. Đó là những đám người tàn tận lương tâm đáng thả ghét hơn cả trộm cướp.

Đã nhiều lần, người ta phát giác được những tên ăn mày đã bắt các trẻ, bẻ tay chân, đâm mù mắt, chặm nhang cho mất mầy trẻ đầy nát, phá lộ để bắt những nạn nhân ngây thơ, ốb tội của chúng đi ăn xin cho chúng hưởng. Đã có nhiều nhà khá giả bị bọn lưu manh bắt con để đòi chuộc bằng những số tiền kếch xù. Nhiều nhóm buôn lậu đưa trẻ ra ngoại quốc, giết đi để dấu hết xoàn vào thây ma đưa về V.N. Một vài tổ chức bắt trẻ con để bán đi tỉnh hay đi nước ngoài, v.v..,

Bọn bắt trẻ con nhiều lần bị khám phá, bị bắt bỏ qua tang, nhưng họ bị trừng phạt ra sao? Dân chúng không hay biết gì cả!

Dĩ vật những kẻ vô nhân đạo ấy, chúng tôi thấy rằng lấu ăn V.N. không nên khoan hồng chút nào.

Một đồng nghiệp của chúng tôi vừa than phiền rằng giới hữu quyền không thăng cảm với những gia đình dân chúng không có nhà cửa đồ sộ, sân chơi kín đáo, không đủ người để canh chừng con cái. Chúng tôi thấy đồng nghiệp ấy rất hữu lý!

Giải cứ trách nhiệm cần hiểu nỗi lo âu của dân chúng có con em còn nhỏ dại, bằng cách trừng phạt kẻ đang bọn lợi: một vài án tử hình bằng gươm may cùng tốt, tại pháp trường cắt một cách ấn ảo hoa may mới vẫn hy được đám người bất lương ở nhân đạo ấy!

Thủ phạm bắt các trẻ con hiện không thiếu trong các khám đường, tướng Pháp luật V.N. nên nghiêm khắc với chúng hầu ngăn chặn phần nào hành động quá lộng của bọn chuyên nghề bắt các trẻ con.

HỘI ĐỒNG ĐÔ THÀNH QUYẾT ĐỊNH

Bỏ ra 300 triệu đồng CẤT NHÀ BÁN CHO DÂN NGHÈO

SAIGON.— Chiều 24-2 HĐ Đô Thành đã họp phiên chót khóa thường 2-67. Ông nghị Hoàng cơ Bình thuyết trình về đề tài : «Trù liệu một ngân khoản để xây dựng Cư Xá Bình Dân».

Theo bác sĩ Bình, ở khóa thường giảng năm 66 HĐĐô thành đã quyết nghị 2 điều :

1.— Tìm đất rộng rãi (khoảng 2 ba chục mẫu) trong hay ngoài đô thành để cung ứng việc xây cất cư xá bình dân.

2.— Yêu cầu chánh phủ cấp cho 300 triệu trích ở quỹ Doanh lý Kiến Thiết.

xem tiếp 2 trang 4

Hôm nay Xem trang 2 Hiệp Khách Hành

THÊM MỘT VỤ ÁN MẠNG RÚN RỢN

1 người đàn ông bị mổ bụng thả trôi sông

● Phải chăng là một nhân viên của đài phát thanh Sàigòn bị ám sát?

GIA ĐỊNH.— Khoảng 11 giờ trưa 23-2, người ta phát giác tại cầu Văn Thánh (Xa lộ) tử thi 1 người đàn ông độ 35 tuổi, cổ bị siết bằng dây chì, 2 tay bị trói kẹ ra sau lưng bằng dây lược, miệng bị nhét giẻ cứng, bụng bị mổ 1 đường từ ngực tới rốn, lòi ruột.

Nạn nhân mặc áo sơ mi sọc, quần đài đen, áo thun trắng, đi giầy đen. Tóc bớt cao. Người mập và to vương.

Nhà chức trách đã đến nơi với thi thể nạn nhân lên, chở vào nhà xác cho bác sĩ khám nghiệm. Vì không tìm được giấy tờ nên chưa rõ tông tích nạn nhân. Người ta đoán có lẽ người đàn ông nầy bị giết đêm 22 rạng 23-2.

Trong lúc cơ quan an ninh đang mở cuộc điều tra thì có người ở đài phát thanh Saigon gọi điện thoại hỏi thăm và cho hay có 1 nhân viên của đài mất tích. Chưa rõ có phải người nầy là nhân viên của đài chăng. Hiện cho đang chờ sự xác nhận của thân nhân nạn nhân.

VÌ NGHI VỢ LIÊN LẠC VỚI CHỒNG CŨ

1 trung-sĩ đâm tình địch 6 dao chết thê thảm

GIA ĐỊNH.— Khoảng 15 giờ ngày 21-2, tại phòng trực của y-sĩ trưởng trại Cửu Long Thị Nghè, có xảy ra 1 vụ án mạng rùn rợn.

Nạn nhân là anh Nguyễn văn Hòa 22 tuổi, ngụ lại số 415 Ấp Chợ nhà thờ An Khánh Thủ Thiêm, Hiệu

XEM TIẾP X TRANG 4

SAU KHI SUKARNO TRAO QUYỀN

TƯỚNG SUHARTO: quyền Tổng Thống Indonésia

DJAKARTA (U.P.I.).— Theo phát ngôn viên Bộ quốc phòng tướng Suharto, chủ tịch đoàn nội các là quyền Tổng thống Cộng hòa Indonesia

Thiếu tá Jusuf Sirath hôm nay cho biết ông cho rằng Tổng thống Sukarno tự nguyện không hành động gì khi tổng thống chuyển giao mọi quyền hành cho tướng Suharto hồi tối thứ Tư qua.

Thiếu tá Sirath cho biết theo một quyết định của quốc hội, tướng Suharto được chỉ định giữ chức vụ quyền Tổng thống, trong trường hợp Tổng thống bất lực.

DJAKARTA (AFP).— Đài quốc gia khuyến tá «Jakhan Sukarno đã tán thành việc Tổng thống Sukarno chuyển các quyền hành pháp sang đại tướng Suharto», đó là tin loan báo hôm 24-2 của cơ quan chánh thức của đảng ấy.

Các quan sát viên cho rằng việc ủng hộ công khai tướng Suharto có thể là một mưu mô để cứu mạng sống của ông Tổng thống bị bệ bệ, trước lần sóng chống Soukarno đó đội hiện nay ở Nam dương

Mặt khác, Ông Tạn thế Minh nói rằng đã có bầu Tối Cao Pháp Viện đã mở cửa Quốc dân ấy nhiệm ? Ông Nguyễn văn Sâm cũng tập trung nầy nên đề nghị bỏ 4 chữ Quốc dân ấy nhiệm, Kế tiếp ông Nguyễn văn Sang và Thanh Sùng đều chỉ trích «Quốc dân ấy nhiệm» vì dân không bầu Tối Cao Pháp Viện.

Đến đây, QH lại cần xem xét những sự bài đăng ý kiến của các dân biểu nhằm là giữa các dân biểu trong UBTH «ít tu chỉnh» sẽ quyền đề nghị.

Kết quả QH biểu quyết với 40 phiếu vòng nhà chấp nhận điều 75 phi trên nhưng bỏ 2 chữ Quốc Dân.

Thẩm phán xử án và Công tố

Điều 76 kế tiếp được thảo luận

xem tiếp 0 trang 3

Phiên họp chiều ngày 24-2

Q.H HỌP KÍN THẢO LUẬN thông điệp của UBLĐQG

● CÁC DÂN BIỂU ÂN HẬN ĐỦ VỚI ÔNG TỔNG THỞ KÝ TRƯƠNG TIẾN ĐẠT...

♣ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Q.H L.H có 98 dân biểu đi họp sáng ngày 24-2-67 bắt đầu thảo luận sang chương Tư Pháp. Thuyết trình viên cho chương 5 nầy là ông Lý văn Hiệp.

Tối cao Pháp Viện

Điều 75 gồm 2 khoản như sau :

1) Quyền Tư Pháp được Quốc dân ấy nhiệm cho Tối cao Pháp Viện và được hành xử bởi các Thẩm phán xử án.

2) Một đạo luật sẽ qui định sự tổ chức và điều hành nền Tư Pháp

xem tiếp 3 trang 4

DÙNG EM BÉ LÀM CỌN TIN LƯỠNG GẠT GẦN 10 TIỆM

Á xâm gian hùng đã bị bắt

ĐÔ THÀNH- Hôn bạn đọc còn nhớ, trước đây toàn tin. 1 á xâm người Huế tiếu trẻ đẹp, vào chợ Bến Thành, mua 1 số mỹ phẩm trết 60.000 đồng, đến tiệm bán áo lót ở đường Lê Thánh Tôn, cũng mua 1 số áo lót, giá 100.000 đồng ở 2 tiệm nầy, á xâm để lại 2 em bé Huế kiểu khoảng 11 tuổi làm con tin.

Rồi thim xâm giao hàng lại đến tiệm Tăng Phát Sanh, hiệu Radio quốc tế, số 55 đường Bạch Vân, mua 6 máy thanh, sau đó tới tiệm Huỳnh Cường đường Đồng Khởi, mua 3 nồi nấu điện, và 9 hộp quẹt có gắn đồng hồ, ngoài ra đến 6,7 tiệm ở Chợ lớn cũng lấy đồ vật, tất cả

xem tiếp 16 trang 4

SỔ TAY của TRẦN TẤN QUỐC

THÊM 1 «TỔNG THỐNG MUÔN ĐỜI» ... RỒI ĐỜI TỔNG THỐNG

Soekarno, ông là ai?

Trên đây là bà cựu Nhật hoàng miền của TT Soekarno, Fatma Sari Dewi 26 tuổi. Hiện bà đã trở về Nhật, chỉ ngày khi [illegible]

Sau khi Tổng Thống Soekarno rút lui khỏi chánh quyền Indonésia, trên thế giới hiện nay chỉ còn vẹn một ông «Tổng thống muôn đời» trong số 3 ông «Vua... Cộng hòa» của thời Lửa chiến.

Ở Nkrumah, «TT muôn đời» của Cộng hòaGhana đã bị phế tối lập lại đầu rồi. Ở Soekarno, «TTmuôn đời» của Indonésia» tuyên bố rút lui kể từ ngày 22-2-67 vì phong trào chống đối ông mỗi ngày càng dữ dội sau vụ đảo chánh hụt của Cộng sản mà ở Soekarno bị cáo đính liu. Ông «Tổng Thống muôn đời» thứ ba còn lại chánh quyền là Đại Tá Nasser của Cộng hòa Ả rập Thống nhất (tiếng Pháp viết tắt là R.A.U)

Về ông Soekarno, có một điều lạ, là từ khi ở hoạt động bí mật chống nền đô hộ của Hà Lan bị lần cầu đến khi ông đắc cử Tổng Thống Cộng Hòa Nam Dương độc lập, không một ai biết rõ lai lịch thật sự của ông. Không có Soekarno họ là gì? con của ai? chẳng đời đứng vào năm nào và tại đâu? Trước kia dân Indonésia chỉ biết gọi Soekarno bằng danh từ thân mật «Bung Karno» tức Anh Karno.

Chính vì Soekarno có đầu lai lịch siêu hơn mười năm trước đây, do lời giới thiệu của ai, đó, một nhân vật ngoại quốc ở Saigon có tìm đến tôi, bắt «Tổng thống Soekarno của Nam Dương có đông là người... Việt Nam, tên Ngô Gia Tự ?».

Tôi ngẩn ngơ. Sự thật, Tôi biết Ngô gia Tự là một nhà cách mạng trẻ tuổi, người Việt Nam. Hơn 10 năm trước, tôi đã nghe tiếng và thấy mặt Ngô gia Tự lúc anh mang áo tử hình tại khám Lớn Saigon. Năm sau đó, tôi đã sống chung với Ngô gia Tự tại Côn Nôn trong một thời gian ngắn.

(Xem tiếp trang 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Công xa... Quốc Hội

Bên là vụ mãn Hiến-pháp của mấy ông bà dân biểu, chúng rất vẫn đã xử dụng «Công xa» của mấy ông bà nầy thế nầy, mà thiên hạ thấy ông Chủ-tịch phải ra một cái... thông tư.

Bên đầu, ông Tổng thư ký Quốc Hội đã ra một bức thư gởi cho các dân biểu, đại ý cho rằng, QH không có đủ «công xa», chỉ có một số đề cho mấy ông Văn phòng mới mà thôi. Cho nên, mấy ông bà dân biểu khác chịu khó xuất trong số 40.000 tiền lương mấi thang đó... đi chuyến.

Sau đó 2 ngày, ông Chủ tịch QH lại ra tiếp một thông tư, đại ý «sửa ngăm» cái bức thư của ông Tổng thư Ký và cái mốn... «công xa» nầy.

Ông Chủ tịch bảo rằng, «công xa» của Nhà Hát lớn chỉ dưa rước những ông có quyền xử dụng từ nhà đến văn phòng và ngược lại, hoặc những lúc đi mãn công vụ ngoài giờ làm việc.

Bạn đêm, công xa phải tập trung tại Nhà Hát lớn.

À thì ra, đọc thông tư nầy, L.L. mới hiểu là có những cha nội nào đó, trường đầu mình được quyền «chiếm hữu công xa» nên xài lu-bù như của riêng, bất kể ngày đêm. Hồng chừng, điều tra kỹ, mấy cái «công xa» của Nhà Hát lớn cũng có đưa rước mấy ông đó đi... chợ chơi, hoặc đưa con mấy ông tới trường học rồi.

Và bạn đêm, không chừng mấy cái «công xa» kia, hàng thám năm ngủ ở Nhà Hát lớn, mà lại đi... du hí ở phòng trà, đi thiếm xực ở các tửu lầu, hay hơn nữa, là đi... xã xui bảy ở động nào đó.

Đó những cái hồng chăng đó, mới có thông tư. Đâu mấy ông đại diện Dân mến ơn điều tra tỉ mỉ mới phát xem xao!

Mạo danh

Hôm qua một số báo đã đăng «đính chính» dưới đây, với tánh cách quảng cáo. L.L. xin đăng lại nguyên văn, chứ không thêm tính tiền quảng cáo.

Gần đây tháng mạo danh nhân người đã mạo danh [illegible] Đại Diện Sinh Viên Lưỡi Khoa đi lấy [illegible] Đại sứ, [illegible] các tổ chức tôi đây.

bình minh Kịch Trường

KÉP VĂN CHUNG GÂY SÔI ĐỘNG trong tuồng xã-hội « GÁI BÁN BAR »

VÀ «CÔ GÁI BÁN BAR» KHÔNG PHẢI LÀ NHÂN VẬT CHÁNH TRONG TUỒNG «GÁI BÁN BAR»

và « Gái bán Bar » hay ở điểm nào ?

● Bài của TRẦN TỬ VĂN

Vào trung tuần tháng giêng tại rạp Quốc Thanh, mà «Gái bán Bar» vẫn đem lại cho đoàn DLH số thu tr.n 200 ngàn mỗi xuất hát, quả là một kỷ lục.

Sự kiện trên đây nhắc nhở các anh chị ca Kịch cũng như các ông bầu hãn vẽ tác dụng và hiệu lực của loại tuồng xã hội thời đại VN.

Trước đây, thì mà những người làm cải lương đua theo đưa sân khấu ca kịch phiêu lưu vô tận bằng cách sáng tác và cho trình diễn loại tuồng xa lạ với dân tộc về sinh hoạt, tập quán và tính cảm, mệnh danh là «tuồng hoang ca» cũng trên một bảo, chúng tôi đã khẩn thiết kêu gọi các bạn ấy hãy đưa sân khấu trở lại cuộc nhà đem cải lượng về cho khán giả V.N. bằng cố gắng dựng lên chúng tuồng xã hội thích hợp với hoàn cảnh xử sở và cảm quan của dân tộc. Do đó, ngày nay, riêng chúng tôi lấy làm vui mừng trước sự thành công của những tuồng xã hội VN trên sân khấu ca kịch, đại khái như vở «Nước biển mênh mông ân» (của Nguyễn thành Châu trên sân khấu Ánh Chiêu Dương) « Người mang Sáng Nữ» (của Yên Tiang và Yên Linh đoàn Kim Chung) «Bụi hồng» (của Ng. Phương và Ng. Long, đoàn TMTN) «Con cò trắng» (của Thu An, HMT) và «Gái bán Bar» (của Hồng Phương, Trần Hà, Ngọc Diệp, DLH).

Bốn vở trước đã diễn trong năm 1966 và vở sau nhân dân năm 1967 cùng là vào mùa xuân Đinh Mùi.

Trở lại «Gái bán Bar», chúng tôi nhận thấy tựa tuồng không xác đáng với nội dung câu chuyện.

Có thể là 4 câu thơ để tả trong chương trình, mới đúng một phần nào của chuyện mạnh dể « Gái bán bar »

Cỏ hoi con chim nhỏ
Tung cánh rán giỡ sương
Mang niềm ân thân thế
Bay ca giữa phố phường

Có lẽ trên đây là thơ của Hoa Phượng (anh nầy có nhiều khả năng về loại thơ 5 chữ) để nói lên hoàn cảnh của chị em Thanh và Thương, hai đứa con bỏ rơi của vợ chồng ông Thọ, bà Thái. Bỏ rơi vì cha là một tư chức can tội trộm và giết người bị tù đày ra Côn đảo lúc 2 con vừa lọt 2 và mới được 1 tuổi. Mẹ thì bị gia đình một công chức trào Pháp thước, ông nầy suy hợp Tây mà lại... gần Nhọ.

Lớn lên, tức vào năm 66 hay 67, tại Saigon, Thanh đã ở mướn và gặp mối tình ngang trái để chịu nhiều đau khổ trước bao nhiêu chướng ngại. Còn em là Thương đi ban tại «So-ních Bar (thường gọi «Gái Bar») song tàn hồn và tiết trinh vẫn...trong trắng.

Có hai tình chim nhỏ
Tung cánh vào gió sương
. . . . . .

Hay, Và 4 câu thơ ấy đúng với hoàn cảnh của chị em Thanh và Thương.

Nhưng, vì phương diện xây dựng nhân vật và cấu tạo sự kiện để cho phần trình diễn bao hàng và nói đúng sân khấu, thì nhân vật chánh của tuồng lại không phải chị em Thanh và Thương, mà là ông Phán gian tà Tín, một công chức của trào Pháp thuộc về hưu, một lão...Nhọ gần.

Nếu ai đã xem «Gái bán Bar», chắc phải nhận nhận như vậy.

Do đó, vở diễn viên, không phải đào Bạch Tuyết, (vai Tiểu Thư) hay đào Phương Anh (vai Thương) tức cô gái bán Bar) là vai chánh. Mà vai chánh trong «Gái bán Bar» là kép... Văn Chung, qua vai Phán Tín.

Đến đây, chúng ta có thể nói, chọn tựa «Gái bán Bar» cho một tuồng mà thật sự «cô gái bán Bar» (tức cô Thương) không phải vai chánh và những sự kiện liên hệ với cô gái bán Bar cũng chưa đúng là lượn đề chánh, bằn là 3 soạn giả viết tuồng ấy có sự tọa rập

• Gái Bán Bar » không «ăn gian», một sự ăn gian biết là không có tội, mà chỉ có hiệu quả thu hút khán giả trong thời lại xả nói đang nói đến nhiều v.ề các cô gái bán Bar» Hoặc giả không muốn nói 2 tiếng «ăn gian» thì cũng có thể nói đó là một «thủ đoạn của soạn giả, xuất phát bởi sự tính toán kỹ của

VÀ «CÔ GÁI BÁN BAR» KHÔNG PHẢI LÀ NHÂN VẬT CHÁNH TRONG TUỒNG «GÁI BÁN BAR» và « Gái bán Bar » hay ở điểm nào ?

● Bài của TRẦN TỬ VĂN

Tiếp theo sự thành công rực rỡ của «Bọt biển» (do Ng. Phương và Ng. Long hợp soạn) trên sân khấu TMTN, nữ «Gái lán Ear» (của Hoa Phượng, Trần Hà, Ngọc Điệp), đã thu lút khán giả thật mạnh cho ĐLH, không kém những buổi hát T.S.

Vào phương diện nghệ sĩ cầm quyền của đại chúng đó, với một khía cạnh xã hội hiện tại.

Về phương diện phê bình, chúng tôi phải nói lên như thế. Tuy nhiên về tâm khán giả, chắc không ai phủ nhận là vì cái tựa tuồng, chính xác đối với cốt truyện

Kép VĂN CHUNG

trình diễn. Không phiền hà, vì thấy giả đã thấm nhuần với buổi trình diễn mà toàn thể năm nữ nghệ sĩ đều có thêm khả năng diễn tả nhân vật diễn hàn, thêm nhân với mới nói đúng của vở hát được sắp xếp mạch lạc và hấp dẫn qua 4 màn, nhứt là được vui cười hà hê với nhân vật ông Phán Tín qua lối diễn nhỏ động của kép Văn Chung, một nghệ sĩ sắc có chất khôi hài.

Chúng tôi tin rằng, xem G.B.B. trên sân khấu DLH, khi ra về cũng như những hôm sau phải kể lại cho bạn bè nghe, mỗi người đều nhắc đến vai ông Phán Tín, tức là nhắc kép Văn Chung đã mà... cười...

Bởi vì, trước hết trong các nhân vật của chuyện «Gái bán Bar», soạn giả viết rất hay về ông Phán Tín và cấu tạo nhiều tình tiết rất nhị quanh nhân vật nầy. Kế đó, kép Văn Chung đóng vai ông Phán Tín đáng được ngợi khen.

Sau khi gian xa rời sân khấu để gặp tai... « So nách Ba » khi trở lại nghệ sĩ đầu quân D.L.H nghệ sĩ Văn Chung tốt phước được trao cho một vai... bằng vàng. Để chứ với một tuồng, Văn Chung có dịp làm nổi bật tên tuổi của anh.

Có vai người xấu khen Văn Chung, nhưng hãy còn tiếc rằng, nếu được Quái Kiệt Ba Vân đóng vai ông Phán Tín trong vở G.B.B. thì tuyệt . Đúng. Nhưng không có Ba Vân thì...Văn Chung cũng được. Miễn sao với mức độ diễn xuất đó, Văn Chung cố gắng sáng tạo cho đặc sắc hơn nữa đúng vị cao hứng bởi sự hoan nghênh của khán giả, hoặc vì quá tự mãn mà... đi đến quá lố.

Với vai Phán Tín, tại sân khấu DLH con một kép có thể diễn tương đương với Văn Chung là Tư Rưm.

Nói về những tình tiết quanh nhân vật Phán Tín, chắc trong số khán giả là người đã ý đến một sự kiện ấn nhiều ý nghĩa về soạn giả trình bày qua tứ nhị. Đó là hồi ông Phán Tín đánh con.

Bắt đứa con trai (đã trưởng thành) nằm cái dài trên đi văn,ông Phán Tín chạy quanh nhà kiếm roi Sau cùng,ông nhìn một bức tranh treo nơi vách sân, lệch trước bàn thờ. Tô tiên, rồi ông sụp lạy để xin phép « rút lấy cây roôn cũng tâm tranh lụa phía dưới đùng đem roi đánh con. Chỉ cảnh một roi, cây roôn gãy, Rồi đi kiếm roi. Rồi ông trở lại sụp lạy bức tranh lần nữa, để lấn cây, lần roi nhỏ cây roôn cũng tâm tranh phía trên, cũng để làm roi đánh con. Khi rút hết 2 cây roôn, đi nhiều tâm tranh rồi

THÀNH PHẦN

Diễn viên trong G.B.B

NAM DIỄN VIÊN :
VĂN CHUNG vai Ô.Phán Tín
HỮNG CƯỜNG « Thành (con riêng của ô. Phán Tín)
THANH SANG « Ô Thọ (anh 20 năm Côn đảo trở về)
TƯ RƠM « Bác ba

NỮ DIỄN VIÊN :
BẠCH TUYẾT vai Thanh.
PHƯƠNG ÁNH « Thương
MAI LAN « Bà Thái (vợ trước của ô. Thọ và Tín ở)
HƯƠNG DUYÊN « Thu

(Trong mấy buổi diễn đầu, cô Hồng Ngọc đóng vai Bà Thái và cô Mai Lan vai Thu. Sau cô Hồng Ngọc bịnh nên đổi Mai Lan đóng vai Bà Thái và cô Hương Duyên — con gái của nghệ sĩ Năm Châu — thế vai Thu. Riêng chúng tôi đề nghị thành phần diễn viên sửa đổi đó).

CHƯƠNG 15

(64) ♦ Nguyên tác của KIM DUNG
♦ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

Chân, Giả, Thiện Ác

Nàng Cầm ngược thanh kiếm của mình đưa lại cho cha Bạch vạn Kiếm mà xem nói :

— Nhờ ơn cha, con mới lấy lại được.

Mấy ngày tiếp Bạch vạn Kiếm toàn gặp những chuyện phân nghịch chỉ có hòa cùng được tập nên thân cảng nữ nhi vân cường kiện là chuyện vui mừng, sự lì cho lắm.

Hết quay đầu lại vẻ mặt đang hiền hòa biến thành oán ghét, mặt đường tốc lên nhìn Liêu tự Lệ quát to :

— Ngươi đã phản nghịch sư môn, vậy không còn là trường hồi chân ân nữa. Hãy tiếp chiêu đây !

Bạch vạn Kiếm rút kiếm đánh xoạt một tiếng đâm tới

Giữa lúc tự Lệ Liêu vừa ngược trường kiếm lại khả g.ơ ai thanh kiếm của Bạch vạn Kiếm ra rồi như chánh kiếm vân trên tay Liêu tự Lệ.

Bạch Vạn Kiếm cùng Liêu tự Lệ thi triển kiếm chiêu, lúc này khói vách.

Sau khi đánh con xong mà cái câu «Phụ nữ tứ tòng, tứ bất vong bất hiếu» được ông bỏ hết rán con không có hiệu quả,lúc bấy giờ, ông phán Tín đây là giết chọt thấy tiếm tranh vất tiền đó, ông lại mở ra nhìn xem kinh cẩn, đoạn tự lỗi với nhân vật trong tranh cho phép ông ta...xếp ký lại,đem cất không treo lên nữa.

Thưa quý vị khán giả, người trong tâm tranh lụa ấy là chân dung... Đức Không Tử, nét biểu triết phương Đông người đã để ra Không giáo mà ông Phán Tín là một... đệ tử gần như cuồng tín ?

Trong một gia đình sinh vợ thì một vợ chồng đều cảnh hạc,giáo vợ chồng ngày một; mẹ thì vui vương khi thấy con gái lấy chồng ngoại kiều nhiều tiền, cùng cấp cho nhà vật chất phù phê,cha thì không con rằng đạt được con trai theo ý mình v. v. vậy chân dung Đức Không Tử còn được treo chính giữa nhà mà ông ấy chăng? Và triết thuyết của Không Tử có còn đúng với thực tế phù phàng của xã hội V. N hiện đại không ?

Câu hỏi trên đây đã được trả lời bằng những hành động của ông Phán Tín đối với bức tranh Đức Không Tử như kể trên.

Một thầy y sau sắc của soạn giả, nhưng trên bây một cách quá tế nhị đối với đ.ố sổ khán giả cải lương. Do đó, chúng tôi tin chắc đã có nhiều người xem không nhận ra cái ý hay của 3 soạn giả.

(Con tiếp)

BẮT ĐẦU TỪ 1-1-1967

NGHỆ - SĨ cải lương đóng thuế

LƯƠNG BỔNG và phải đóng cách nào ?

Kể từ 1-1-1967, nghệ sĩ cả kịch phải đóng thuế lương bổng và tổng hợp lợi tức lương bổng theo chế độ khoán lưu.

Do đó, ngoài số lương mỗi đêm hay mỗi tháng phải đóng thuế mà số tiền kỷ giao kèo với bầu gánh, nghệ sĩ cũng phải đóng thuế chiếu theo sắc luật số 015-SLU ngày 3-9-66 Thiếu tướng Ng-cao-Kỳ, chủ tịch UBHPTU và Nghị định số 2658-BT CTVTT ngày 25-11-66 của Bộ Tài Chánh.

Chiếu theo Luật trên, mỗi nghệ sĩ lãnh lương (tính mỗi tháng) là 15,000 đồng, thì mỗi tháng phải đóng thuế 1.600 đồng. Nếu lương 24.000đ, đóng thuế 3,282đ.

Còn kỷ giao kèo 600.000 thì phải đóng thuế 131,976 đồng.

(Bình Minh kịch trường) sẽ đề cập thuế lương bổng của nghệ sĩ trong kỳ tới. Đón xem.

PHÓNG SỰ SÂN KHẤU

NẮNG LÊN VƯỜN CA-KỊCH

I.- Tâm sự (đầu năm) của Hùng Cường

Người viết : HẠNH LINH

VÀI LỜI THƯA TRƯỚC

Chúng tôi nhớ, 7 năm trước, trong mục điểm báo đặc biệt Trường Quốc Gia Âm Nhạc nhằm dịp hội G.T.T 59 tổ chức tại đây, kỷ giả Trần tấn Quốc đã nhắn mạnh : «Rừng không hoa thì được, mà thế giới không có nghệ sĩ là không xong ».

Lời nói gây gọn không cần bóng bẩy, xong mang chất triết lý nhân sinh ấy đã nói lên sự đóng góp tân thiết cho đời của lớp người mang danh là nghệ sĩ, tức những người sống tạo và phục vụ Nghệ thuật.

Trong loại bài nầy, đề nhắn, chúng tôi nói đến nghệ sĩ mà nghệ thuật của riêng mặt ngành có nhiều khía cạnh đặc đáo và sự sanh hoạt thật sống động của nó. Chúng tôi nói về nghệ sĩ cả kịch và nghệ thuật cải lương của nước ta.

Những điều muốn nói của chúng tôi sẽ đề cập nhiều lần cả chuyện thiếu, để tâm tình, để bộc lộ muốn hình'n nạn trong trong sự liên lạc giữa sân khấu và cuộc đời qua mỗi cá nhân nghệ sĩ, qua sự thăng trầm của nghệ thuật, kêu cầu hiến bạn đọc «Bình Minh — Kịch Trường», Thiên phóng sự này, chúng tôi đặt cho nó cái tên «Nắng lên vườn ca kịch».

Cũng xin thưa, đã là phóng sự, dĩ nhiên từ nhân vật đến hồi cảnh không thể giả tạo như một...cô hát, trái lại, mỗi câu chuyện đã nhô đủ lên đều phải phản ánh đúng sinh hoạt của sân khấu, hoặc đúng cái tâm tình của nghệ sĩ đa chính nghệ sĩ kể ! (ai hiểu thì ra.

Tâm sự đầu năm

Ba cô lương «độp» vào buổi tối thêm ba xuất ban ngày với lương đã là dịp cho mọi trọn vẹn tâm tình trong một đoàn hát nghèo. Đề anh chị em tạm bỉ ba ngày tết từ mùng một đến mùng ba.

Riêng các đại ban mùa sắc rực rỡ của mùa xuân vẫn của phải phơi trước rạp sau ngày hạ nêu.

Cảnh rộn rã mừng ngày Nguyên Đán kéo dài như trên hiện tố tại các đại hí viện Hưng Đạo, Quốc Thanh, Olympic, Thế Đô v.v...

Và rạp Quốc Thanh đây rồi.

Hôm nay là Mùng mười tháng Giêng tức 18-2-1967.

Nói mặt tiền hí viện, nào là : chân dung đào Bạch Tuyết được mình họa qua màu «muôn quàn», nào đợt trông ưa nhìn, kia anh những kẹp Hùng Cường, Thanh Sang từng quyng bên tay đen, nhìn khách qua đường, đây đào Phương Anh xanh mượt và vui tươi như đón chào tri kỷ.

Rồi sáu Hằng Ngọc Mai Lan, nào tư Rưm, Minh Tân, Văn Nga, Văn Hương v.v...ngày hàng thắng lối bên trong tiền diện Phòng vé, tuy mầu sắc lợt lạt, nhưng nếu nghệ sĩ vẫn giữ nụ cười qua nét mặt cũ kỹ, chúng tôi vẫn sẵn sóc không đăng đều của bạn... giám đốc đã nói những người phục vụ nghệ thuật trên sân khấu Dạ Lý Hương.

Cô Hương phát biểu : « Chúng tôi hãy đang say mê. Nhưng, bao lâu sau tôi được vẻ. Và biện nay vẫn chờ ngày ra tôi.

Một bạn hiện diện nói như vậy ý mừng cho Hùng Cường.

— Ở đây là tôi vào chúng tôi kém gì.

Tay khoát nhẹ, miệng cười nhích mép, Hùng Cường đáp :

— Nội vụ ra pháp luật. Sự thế sau lòng tôi vẫn thấy hãi. Tôi tạm tính lo lắng chu đáo thế nào nhân ông ban xâu sẽ ấy trong vào ta tăng cho đông.

Thêm một tài thế đã... nói Hùng Cường mỉ tiếp

— Nghề sĩ vốn giữ... thường đau xót trước những tranh thôn, đa k... phải là đó mình, tôi vẫn thấy mình như mười sắt, kim cham T... tế cuộc đời vẫn nhiều cay đắng. Tưng hai tư mây phong trào đang ngoài rạp vong xâu, rồi mỗi... Giọng ngọt ngào của Thanh Tú vẫn nhẩn tin lòng vẫn vững bền không khi đang chìm thơ tam ngư đầu hàm không vui...

Tết nay, hãn Hùng Cường đang vui trọn, vì mặc cảm và ân tập đối một con hãn...

BÌNH-MINH nhựt báo đứng đắn và thẳng thắn phản ánh sự thật...

KÝ-KỊCH NGHE ĐIỆN-THOẠI

CHUYỆN TRONG LÀNG

Ly khai thật không ?

— Allô, «nhóm Hoa Phượng» lại ly khai nữa. Đã Hoa Phượng trở lại Tân Thế Giới mà Ngọc Diệp theo «Tân Hoa Lan». Vậy Kỳ Kịch hay tin chưa ?

— Hay rồi, nhưng nghe như bộ ba ấy tuy nói ly khai để chia nhau cho 2 xâu khác, còn vẫn soạn tuồng họ vẫn là một.

— Chả.Nói như vậy HoaPhượng . r ấy lắm đa.

Sao mà rắc rối vậy ?

Có chuyện gì ở Biên Hòa ?

— Allô, Kỳ Kịch ơi ! Có chuyện gì mà hôm thứ năm thấy có vài kỷ giả lịch trường phát hay tại lý ly Biên Hòa dưới nắng đỏ lửa ?

— Ai đó ?

— Thầy nào Hoài Ngọc. Trần tử Văn, Song Lang. Rồi sau đó, thấy họ kéo nhau 1 người nhà nước mở ở ngoại ô thành phố, gần như ở giữa đồng.

—Ơ, Tưởng gì. Chỗ đó là Thông trong vào phòng Giải Thanh Tâm để họp bàn về 2 Giải «Tuồng hay» và «Diễn Viên xuất xuất».

— Sao không họp tại Saigon mà kéo nhau lên Biên hòa và vô...tuốt trong đồng lầm như là.. bí mật vậy?

— Bí mật con... khỉ. Vì Song Lang ở Biên Hòa và chỗ ngồi nhà nói trên. Con 2 lão kia, lên đó bói « một công 2 việc ». Vì hình như hôm kỳ, ở Biên Hòa giới xe «Lam» có lắm gì đó.

Ít ra, phải có lý do như vậy.

Nguyễn Phương.. tốt phước

— Allô, Kỳ Kịch ơi !

— Chuyện gì ?

— Hôm Tết, soạn giả Nguyễn Phương cầm 1 cuốn phim chạy đi nhờ tiệm hình thân tín rửa giùm. Và coi bộ anh ta canh giữ hình ảnh đó kỹ lắm đó.

— Có thấy hình gì hôn ?

— Ơ, thấy một cô gái mặc áo... hở, giống như vũ nữ Sray, nhưng sao lại nằm ngửa nhìm mà...

— Ơ, đó là hình vũ nữ T. NH xin tại Đại nhạc Hội Thanh Nga Thâm Tuấn Hồng hôm Tết mà Nguyễn Phương cầm lâm... của riêng đó.

Trời, thằng cha Nguyễn Phương... tốt phước quá ta !

Hỏi thăm tình xưa

— Allô, Kỳ Kịch

— Dạ.

— Trời, chàu mà...đa làm chi. chứ Kỳ. Châu là Mai lan Phương Ngọc Chiêu đây nè.

— Ơ muốn gì đó, cô (ủa) bạn Ngọc Chiêu.

— Dạ, muốn hỏi chứ coi có gặp Hoàng trúc Mai ở đâu và bà ta mạnh giỏi thế nào ?

— Đề...nói lại duyên xưa hà ?

— Dạ không. Hỏi thăm vậy mà-Quả là, một ngày cũng nghĩa, hai ngày cũng tình.

Phất cờ ăn thua đa

— Allô, Kỳ Kịch nghe gì chưa ?

— Chưa.

— Nay. Ánh Chiêu Dương đã lưu diễn và đến ngày 6-3-67 đến ở Hưng Đạo rồi vô « Ông Tiấy Mão » của Năm Châu.

Phen nầy vẽ trung tâm đô thành ăn thua,đa nghĩa.

Đâu lần mới phát xem, kèo ăn có cho là Kỳ giả Kịch trường đó kỳ... « xinh » !

Dạ tại lo...

Đến lượt Kỳ kêu :

— Allô, cô Bạch Tuyết đăng gái báo tin rằng đạo nầy cô ốm đó, có không ?

Giọng dịu dàng :

— Cám ơn quá, em hồng ngày khỏi gián mình lại theo đôi nghệ sĩ luôn cả sức khoẻ thật hân hạnh.

— Coi tình hoa cải lương mà mấy người mà hồng theo đôi ở ! ! Nhưng tại sao ốm vậy ?

Văn giọng cô :

— Dạ, tại lo. lớp đàm cưới lớp học tuồng, lớp Tết, hồng sợ kỳ lô sao được. Ơ có lý.

Thôi, nhân dịp phu quân Tam Lang xuất quyết, ở nhà răng dưỡng sức nhé ! Chớ để nhớ thương mà gây thêm nữa thì ảnh hưởng đến nghề nghiệp nhé !

Thuốc bổ Máu. Bồi bổ cơ thể
NGỦ TẠNG TINH La-Vạn-Linh
Trị : Các bịnh thiếu máu, suy nhược, mất ngủ, bồn ăn ít ngủ, tao tâm, lao lực, gầy yếu dao mới khỏi. Phụ nữ kinh kỳ không đều, khí huyết suy kém.
Các chứng HO : Ho hàm, ho có đàm, ho phong, ran ho ngược ho lâu ngày,ăn ngủ không được, gầy yếu mệt mỏi, ho vẻ đêm ho suyễn. Sản phụ ho đây dưa không dứt, cần trị với :
PHÊ TẠNG BỬU La-Vạn-Linh
Có đề bán ở các tiệm thuốc Bắc — TÒNG PHÁT HÀNH . 5 532. Đông-Khánh CHOLON. (K.N. số 609-607 18-12-63.

Rượu bổ Quina D
trị : THIẾU MÁU . SUY-NHƯỢC
BỔ ÓC Bổ thường cơ-thể
BÁN TẠI CÁC-NHÀ THUỐC TÂY
KN 2071.BYT

PHONG NGỨA
Ghẻ chốc, lở lói gãi tới đâu
ăn lan tới đó
KHÔNG PHẢI THOA PHẾT SƠ
SÀI NGOÀI DA MÀ HẾT, UỐNG
GIẢI PHONG
ÔNG TIÊN
30 năm sáng lập
HỎI CÁC TIỆM THUỐC HOA VIỆT
SAIGON 228 LÊ THÁNH TÔN
NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN P.L. CHOLON
K.N. BYT, số 518 — 20-11-63

NHÀ THUỐC GIA TRUYỀN « Bông-Cúc »
3, Nhất-Linh — Gia-Định
Thuốc Gia Truyền PHỤ KHOA THIÊN KIM HOÀN Điều hòa kinh nguyệt, bổ tâm, giảng hỏa, dưỡng huyết. Giúp Quý Bà ăn ngon, ngủ khỏe. Đã thật hiệu hào.
MỖI HỘP 10 HOÀN GIÁ 80$
Thuốc Gia Truyền PHONG THẤP AN PHONG TỬU
Trừ độc tích tụ trong máu, ĐAN ÔNG bị phong thấp ra mồ hôi, nhức mỏi, tê bại, ngứa ngáy, uống vô hết bịnh, ăn ngủ được. ĐÀN BÀ mới sanh bị phong, tê, chức mỏi ớn lạnh uống vô tốn yên, ăn ngủ được.
MỖI HỘP GIÁ 35$
Ở nhà Cao Nguyên hay Cao Sơn Trung Phát, nên uống thuốc nầy rất công hiệu.
Kiểm nhận số 1038 ngày 1-12-64
Ở GỞ BÁN TẠI 51/37 CAO THẮNG BÀN CỜ

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

◆ XUÂN TÔNG phóng tác

Số 143)

CHƯƠNG V

Bác sĩ Nguyễn Hồ một con người thần bí !

— Vô Chợ lớn mới...

Chiếc «Taxi» bạn kon chạy rất ngon tròn, và chỉ 10 phút sau, anh cả đã đi trên vỉa hè rối lần lộn trong đám khách bộ hành phức tạp của khu vực thương mại nầy.

Anh vô 1 tiệm cà-phê bình dân, rất tốt bào ra để tran mất bàn. ngồi chờ...

Anh phổ kỳ trạc tuổi trăn 30, tàu lai chạy lại gần hỏi :

— Ông chủ dùng cái chi ?

Anh Cả khẽ hỏi :

— Ả mui có nhà không ?

Anh phổ kỳ đáp :

— Dạ có... bà đang chờ ông ở nhà sau.

Anh cả lặng lẽ xách khăn gói đi lẹ về phía anh phổ kỳ vừa chỉ cho biết.

Qua một chiếc sân nhỏ, anh Cả tiến thẳng vào căn nhà nhỏ ngay bên cạnh nhà bếp.

Khi tới góc căn nhà, anh Cả ấn ngón tay cái vào một cái nút ở kề bên thì lạ thay mặt đất bỗng như bị di chuyển, và sau đó một miệng hầm hiện lộ ra.

Phần kết

Căn hầm khá rộng rải và đầy đủ tiện nghi và chắc chắn không ai có thể ngờ được đâu là bản doanh của tổ chức «Buôn xác chết» hay nơi cho đúng hơn, đường giây gián tiếp của địch đặt ngay giữa Đô thành vậy.

Anh cả khoan thai cởi bỏ lớp áo phong sương ra và thở mạnh như vừa trút được gánh nặng.

Anh Cả lặng lẽ mở chiếc hộp nhỏ ra rồi vặn. Một lúc sau có tiếng nói vọi :

— Xin nghe lịnh...

Anh Cả nói không cần suy nghĩ :

— Tôi nay hộp khẩn cấp... hãy báo ngay cho các nhân viên biết. Nơi họp vẫn ở địa điểm cũ D,T,B.X.

Tắt máy, anh Cả bấm chuông thì một lát sau, ở góc hầm hơi bị rung chuyển.

Quay đầu nhìn về phía đó, anh Cả hỏi :

— Hiền đây phải không ?

Một cô gái đẹp từ từ tiến ra,..và khi nàng đứng dưới ánh đèn thì vẻ đẹp của Hiền tăng lên gấp bội.

Anh Cả cười mỉm, nói tiếp :

— Sao... ở đây bị bỏ cô lắm phải không ?

Hiền đáp ngập ngừng !

— Dạ... vì ở Pháp em không bị trói buộc vào kỷ luật như thế nầy...

Anh Cả, hằng giọng rồi giải thích :

— Ở V.N. khác... bọn phản gián tài tình lắm... cho nên ngay sau khi được lịnh tôi phải đưa cô về tạm trú để tránh tai mắt của bọn kia.

— À,.. tôi nay chúng ta cùng đi họp và nghe đâu Đảng trưởng sẽ đích thân tới dự để cho biết chi thị quan trọng lắm thì phải...

Thì ra Hiền chính là con gái của Chú Phây được bí mật gởi về V.N. qua ngả Cam-bốt và hiện mang cái tên địu hiền của cô gái con nhà lành : Cô Hiền.

Hiền tỏ vẻ thắc mắc :

— Nhưng Bác sĩ Hồ đã biết mặt tôi thì còn làm gì được...

Anh Cả cương quyết hơn bao giờ hết,

— Lính trên đã ra tối và cố phải làm cho bằng được...

Hiệu nay, Ng. Hồ được bọn an ninh V.N. canh gác rất kỹ ngày đêm chúng đã dùng một phương pháp tân kỳ để thay đổi bộ mặt, dáng điệu, giọng nói của Ng. Hồ rồi.

— Và chính vì vậy, mà tổ chức cần sự giúp đỡ của cô đó...

Cô Hiền tỏ vẻ bực mình :

— Tôi sẽ nói thẳng với ba tôi...

Anh Cả cười lớn :

(Còn nữa)

Một em bé bị bắc cóc

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM XÃ HỘI

● CS LAN-SƯƠNG phóng tác

Cảnh của vừa hé thì một ấn nhân hiện ra trước mắt. Nàng vô cùng ngạc nhiên. Kẻ ấy mặc áo thanh tuy sang là sinh viên đã sống chung với nàng một thời gian khá lâu. Cùng cặp mắt đắm sóng mỗi đã cùng gương mặt đó, song có khác hơn là người hãy để râu mép và một phiền phong sương nơi gió dịu và có vẻ phong trần.

Nàng chưa kịp mở lời là người ấy đã mở miệng :

— Chị không nên lấy làm lạ, tôi đây chính là chủ của đứa bé đang ngủ trên nhà kia. Anh tôi, cha của đứa bé, vẫn sống sanh cùng tôi, anh cháu đời trước nên anh ấy là anh ruột tôi.

Không cần ngờ vực gì nữa, nhứt là khinh thủ người nầy rất giống với bé kia, cả Ngọc Thơ nữa nơi mỗi vào nhà và kéo ghế cho kẻ ấy ngồi. Vừa ngồi xuống thì là người đàn ông rất lễ phép :

Thưa chị, tôi là em của anh ấy, như vậy tôi có bị chị ghét lây hay chăng ?

Thấy vẻ mặt đau khổ và buồn rầu của Ngọc Thơ, hắn hạ giọng :

— Chị ơi ! chị đau rồi được sự ân hận của anh tôi đã từng thề lộ và quy tâm chuột tôi với chị. Trong nhà tôi nếu chị nghe được bao nhiêu lời thề tôi của anh ấy trên giường bịnh khi anh ấy sắp chết thì chị cũng đến đành bao nhiêu chị cũng thôi.

— Sao ? chết nói sao ? anh ấy chết rồi à ?

— Thưa chị, anh đã nhắm mắt cách nay mấy hôm. Anh chết tại nhà ba má tôi ở Thủ dầu Một. Nhưng anh có nói anh có để lại một đứa con. Chẳng hay chúa bé ấy giai hay trai vậy chị ?

Nghe tin chẳng mừng trong hoàn cảnh như thế và vẫn còn giữ một niềm tình chung thủy đối với chồng, Ngọc Thơ không thể cầm lòng được. Hai hàng lệ nóng bỏng mắt cuộn rơi là chứ. Và trong sự ức nghẹn, nàng trả lời qua hồi của người đàn ông.

— Nói là chưa lại chưa ! Tội nghiệp chồng quá, mà ra đời không thấy mặt cha và lúc cha chết, cha con cũng không thấy mặt nhau...

Nói xong cô khóc ròa.

Thưa chị ! Anh tôi có trối lại lúc chị sắp sanh cháu thì anh tôi đã hèn nhát bỏ rơi chị và sau đó cũng chẳng tìm hiểu tin chị mạnh giỏi thế nào, chưa biết ra sao. Anh tôi đã là một cái tội lớn đối với chị và cả cháu nữa, cho nên...

Nói đến đây hai anh em đều bước lại ba yên nhìn chiếc nôi mà nơi đó một đứa bé hồng hào đang ngủ ngon lành vô tư lự.

Ngọc Thơ cũng bước lại gần cảm động nói :

— Chính vì cô cháu mà tôi mới có đủ can đảm sống đến ngày nay.

— Tôi biết chị đau khổ nhiều và cũng chịu vì chồng hết mà tôi đến đây để nói một câu chuyện quan trọng với chị. Vậy tôi xin chị hãy chịu khó nghe tôi. Mà đây chị với anh của tôi chưa phải là vợ chồng chính thức song chị cho phép tôi xem chị như chị dâu của tôi, và đứa cháu, cô nhiên, tôi coi nó là cháu ruột cùng một họ như tôi vậy.

Tôi đến đây là vì nhơn danh ba má tôi để nói với chị là tội của anh tôi quá là khó thể tha thứ được. Tôi tường cần nói rõ câu chuyện gia đình tôi cho chị biết qua.

«Ba má tôi chỉ có hai đứa tôi thôi. Lớn lên ba má tôi cho anh tôi lên Saigon ăn học cất tạo anh trở nên một người trí thức có địa vị trong xã hội. Còn tôi thì ba má tôi nài nằng tôi kém thông minh, nên sau khi học đủ đang ở tiểu học, ba má tôi bắt tôi phải theo chồng chuyện gia đình như thay mặt ba tôi coi sóc ruộng đất, quản lý mặt cái là trông ở ngoài tình lý.

« Anh tôi lên Saigon ban đầu cũng lo học vậy, sau rồi nghe theo bè bạn vui thú ăn chơi phóng đãng, tiền gởi lên ban nhiều, anh cũng xài phá hết, không đóng học phí, trả tiền cơm.

« Chủ trường, chủ trọ gởi thư mắng vốn ba tôi nhiều lần. Mẹ tôi đi Saigon để gặp anh tôi và quan sát đời sống bê tông của anh. Mẹ tôi mấy lần vì quá thương con, nên lo thu xếp nợ nần cho anh, cuối cùng tách nhà đặt nhà, ba tôi không chịu nổi nữa nên từ ấnh.

« Rồi cách mấy tháng đứa con hoang trở về với mẹ thân hình bê tha tiều tụy. Anh đã quá trác tàng nên bị bịnh lao hình hà đến thời kỳ khó trị.

« Rồi gần đây biết rằng tử thần sẽ không dung tha, anh mới kêu tôi lại kề bên để nói những gì mà anh nói rằng nếu không giải quyết cho anh phần nào thì khi chết rồi hồn anh cũng vẫn còn phải khổ.

«Rồi anh lại mời cha mẹ chúng tôi đến để anh trối trăn và nhật tất cả tội lỗi vì đã làm khổ tâm ba má chúng tôi. Cuối cùng anh tha thiết xin ba má chúng tôi nhìn nhận và tha hộ đứa cháu nội mà anh đã bỏ rơi từ lúc nó sắp sửa chào đời».

«Trối xong một chốt là anh tắt nghỉ trong tay tôi».

«Thưa chị, vì giờ đang lối của người chết trao lại tôi vất vả lắm mới tìm ra được chị.

Không phải tôi đi xuống đây một mình mà cả có ba má theo nữa. Hiện ba má tạm trú ở một khách sạn gần đây, sai tôi đến trước mở con chị cho ông bà gặp mặt. Tôi tin ông chị không rớ phụ lòng của ba má đã lận lội xuống đây với mong được gặp đứa cháu nội và con dâu.

Câu chuyện của người đàn ông thuật lại rành mạch khúc chiết về một giai đoạn tình yêu bi đát đã liên cho Ngọc Thơ đau xót vô cùng.

Cũng nghĩ tới chồng nhưng không cho chút gì phiền trách người đã phụ tình mà cũng thấm thía cảm động con người vì hoàn cảnh cho đến chết cũng còn như tới vọi con, ăn năn hối hận.

Nàng liếc ngó đứa con rồi thành thật hỏi :

Không như thế, bằng chứa ra người, tôi ngại nó bịnh quá, mà nó bịnh là cho tôi !

Không sao đâu chị, đây lại khách sạn rất gần, hơn nữa có xe tôi đậu sẵn ở ngoài, bận ao cho ẵm cháu là đi rồi. Hơn nữa thế nào rồi chị và cháu cũng lên Thủ, không khí trong lành lắm, chị và cháu chắc là sẽ được hồi phục sức khỏe, cháu mau lớn là khác.

Nghĩ đến vấn đề sức khỏe của mình và của con, Ngọc Thơ phân khởi vô cùng. Nàng nói :

— Đây cũng là cơ trời đưng rồi cho mẹ con tôi. Thoát đi vậy, và khỏa của lại cũng không sao.

Thế là hai người cùng dìu bé lên xe, Ngọc thơ ôm bé sát vào và phủ cho nó một cái khăn bàn lông rất lớn, ngồi cạnh bên người ở lái xe.

Chỉ chừng mười phút chiếc xe đã lại trước một khách sạn khá lớn có hai tầng. Từ khi lên xe cho đến lúc đặt xe hai người không nói thêm một lời vì mỗi người đều tuco đuổi theo ý nghĩ riêng của họ.

Người đàn ông bước xuống đi quanh qua phía Ngọc Thơ mở cửa hộ cho nàng, rồi hắn đi trước. Ngọc Thơ đi kế sau, hai tay ôm đứa trẻ đang ngủ ngon lành đi lần lần lầu bai.

Đến một căn phòng người đàn ông đứng lại, rồi mở cửa.

Căn phòng đã sẵn ánh sáng cho nên Ngọc Thơ có dịp quan sát. Nó tuy hơi hẹp một chút nhưng sạch sẽ và ngăn nắp lắm, người đàn ông quay lại nói với Ngọc Thơ.

— Đây là gian phòng của tôi. Chị cứ tự tiện. Con ba má thì ở gian phòng rộng hơn ở đầu đây nầy.

Chả ! Ba má mà thấy tôi về đang bế sự sung sướng và cũng nhờ tôi trình diện trước cho ông bà đứa cháu nội của ông bà. Vậy chị trao cháu cho tôi ẵm qua ra mắt ông nội bà nội cháu, chị ngồi đây chờ đợi tôi. Đó là một cách mở lối gian thiệp cho dễ dàng. Ba má khoái thằng cháu rồi thì tôi đưa chị đến trình diện rất dễ.

Lời nói của người đàn ông nghe rất hiểu ý nên Ngọc Thơ tán đồng ngay :

— Vậy tôi ngồi đây đợi chú một chút nhé. Chú gọi tôi cũng được khỏi phải chạy đi chạy lại mất công.

(Còn nữa)

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN

Số 144 ● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

HỒI 43

Tình ái gây nên nỗi đoạn trường

... Đông thế ! Tiểu muội không tịn cũng không được vì kiếp nầy tâm trân đã phó thác cho Kiếm ca.

Phi Kiếm ngập ngừng :

— Trăn muội hãy nghe ta...

Thôi uyển Trân gạt đi :

— Kiếm ca khỏi cần phải giải thích nữa. Tiểu muội đã nghe rồi.

Phi Kiếm nói :

— Trăn muội ! Năng nhi là chắc chắn sẽ chữa hai mắt đã sáng lại...

— Kiếm ca ca! Ca ca đừng quên tiểu muội là một đứa con gái đau khổ.

— Ta nhất định không quên.

— Tiểu muội chúc cho ca ca mau khỏi mắt. Tiểu muội chờ Kiếm ca ca vinh viễn.

Câu nói của nàng đầy vẻ si tình khiến người nghe phải tan nát can trường, thấm thía phệ phủ.

Phi Kiếm lại nói :

— Trăn muội ! Tiểu huynh chắc rằng không đến nỗi thế đâu. Trăn muội nên thận trọng.

— Tiểu muội hiểu rồi và nhất định chờ Kiếm ca.

— Vậy tiểu huynh đi đây.

— Kiếm ca ca...

— Trăn muội còn muốn nói gì nữa không ?

Thôi uyển Trân ôm lấy Phi Kiếm đặt môi vào miệng chàng. Thế là bốn mi nóng hổi dính liền vào nhau. Hai người cùng rớt nước mắt.

Phi Kiếm bỗng nâng lên hàn mặt hồi nữa. Cái hôn ly biệt nầy sẽ đưa đến đau khổ mà liệu trước được. Hồi lâu hai người ở buông nhau ra.

Phi Kiếm vẫn rớt nước mắt. Nước mắt của chàng biểu lộ sự ấy nầy hơn là vì bi ai vì ly biệt.

Thôi uyển Trân hỏi :

— Kiếm ca ca ! Tiểu muội có một câu không nói không được

— Trăn muội cứ nói đi.

Thôi uyển Trân hỏi :

— Kiếm ca ca đều gì đâu điềm tiều muội nữa chăng ?

— Không có đâu.

— Vị đại thư đó là ai ?

— Đông phương phi Vân.

— Thân thế y ra sao ?

Phi Kiếm ngập ngừng nói :

— Cái đó... nàng không nói mà ta cũng không hỏi vặn.

Thôi uyển Trân tắm ngàn một chút rồi hỏi :

— Hai bên đã có mối tình cảm đến thế mà Kiếm ca vẫn chưa biết lai lịch y, Cái đó...

Phi Kiếm ngắt lời :

— Ta chỉ biết nàng dùng ngọc bài làm ám vật. Công lực nàng cao thâm không biết đến đâu mà lường.

Thôi uyển Trân nói bằng một giọng nghiêm trang :

— Tiểu muội hy vọng Kiếm ca nên cẩn thận.

Phi Kiếm ngạc nhiên hỏi :

— Chẳng lẽ Trân muội phát giác ra điều chi ?

— Y xuất hiện nơi đây đã máy lần rồi.Bọn người áo đen chẩu chực thương xuyên ở đây dường như sợ hãi y vô cùng.

Phi Kiếm nói :

— Tiểu huynh cũng đã biết nàng giết người không cần động thủ. Có khi một vài câu nói nàng đã bức bách đối phương phải tự tử

Thôi uyển Trân lại nói :

— Tiểu muội thường thấy bọn áo đen thường theo lệ cực kỳ tôn kính trong các bang phái để yết kiến y.

Phi Kiếm không khỏi động tâm nghi thầm : Bọn áo đen kia ! thuộc hạ Kim nguyệt Minh, Đông Phương Phi Vân đã hạ sát khá nhiều đệ tử của bang hội nầy. Chúng sự nàng thì có, còn kính cẩn thì chưa chắc, vì hai bên xung khắc nhau như nước với lửa. Nếu quả họ dùng lễ tiết tôi cao để yết kiến nàng thì không có lý.

Chàng liền đáp hàm hồ cho xuôi chuyện :

— Tiểu huynh sẽ để ý.

Thôi uyển Trân nói :

— Không những chỉ có thế mà thôi.

— Vậy còn gì nữa ?

— Y là người cực kỳ tạn nhẫn.

Phi Kiếm tâm thần chấn động. Chàng hồi tưởng lại những thủ đoạn mà Đông phương phi Vân đã đối phó với kẻ địch quả nhiên tàn nhẫn thiệt. Chính chàng đã mắt trăng thầy nặng, ý giết bằng nào là giết kỳ hết, không để sống sót một mạng. Chàng khẽ ng khỏi run lên nói :

— Trân muội thấy thế nào ?

Thôi uyển Trân sợ hãi đáp :

— Chính mắt tiểu muội đã trông thấy y bức tử một đôi bạn tình.

Phi Kiếm giật mình hỏi :

— Một đôi bạn tình ư ?

— Đúng thế ! Thiếu nữ là thị tỳ của y còn gã trai cũng là một thiếu niên áo đen. Y bắt cả thị tỳ ấy phải ăn hồng kia giết chết gã trai áo đen. Á thị tỳ quỳ xuống khẩn cầu đung thứ cho gã trai cần thị nguyện ý tự tử. Nhưng y chẳng chút động tâm. Kết quả là cả đôi trai gái nầy đều tự sát. Hai người bị thiệt mạng rồi thây liệng xuống dòng.

Phi Kiếm không khỏi run lên bần bật. Nhưng chàng chắc đó là nam nữ đó có tội gì đáng chết. Luật lệ nghiêm khắc các bang phái trên chốn giang hồ thường có chuyện tương tự. Trong bụng nghĩ vậy, ngoài miệng chàng đáp :

— Thế thì tàn nhẫn thật ! Trân muội ! Tiểu huynh hết sức lưu ý.

Bỗy giờ Kiếm ca ca... nên đi thôi.

— Tiểu huynh mong rằng chẳng bao lâu lại gặp mặt nhau.

— Tiểu muội xin nhắc Kiếm ca lần nữa là vinh viễn chớ Kiếm ca đó.

— Trân muội ! Không giờ khắc nào tiểu huynh không nhớ tới Trân muội.

Phi Kiếm trở gót. Thôi uyển Trân vẻ mặt thê thảm. lệ đổ nhường mưa? Nàng nhìn bóng sau lưng Phi Kiếm chuyển choạng bước đi. lần bẩm một mình :

— Phải chăng đây là một cơn ác mộng ? Mới trong khoảnh khắc mà ta đã mất chàng ư ?...

Phi Kiếm ra đến cửa trận. Đông Phương Phi Vân lấy tức nắm lấy tay chàng dắt đi về phía hang núi. Năng hỏi bằng m giọng rầu rầu :

— Đệ đệ ! Họ Kiếm nhân tên họ là gì ?

Phi Kiếm tuy mắt không nhìn thấy gì, nhưng thính giác đã cảo tố với chàng là nàng ghen ngầm. chàng bèn lên đáp :

— Tên nàng là Thôi uyển Trân.

— Bao nhiêu tuổi ?

— Vào khoảng hai chục.

— Năng có đẹp không ?

— Đừng trước mặt đại thư thì bất luận là ai cũng không nên nói đến chữ đẹp nữa.

— Đệ đệ thật khéo nói lấy lòng ta phải không ?

— Tính thực ý thế đó.

— Đệ đệ yêu nàng lắm chứ?

Phi Kiếm ngập ngừng.

— Cái đó... nói là cảm kích thì đúng hơn. Còn tình yêu chỉ có một phần không đáng kể.

Đông phương phi Vân nói trắng trợn:

— Ta không muốn bắt luận là ai chia sẻ tình yêu của đệ đệ.

Phi Kiếm cứng hoạng không biết nói sao. Nếu chàng nói là không yêu Thôi uyển Trân thì trái với lương tâm. Đông chàng chẳng thể là con người vô tình vô nghĩa được. Nhưng trên thực tế chàng yêu Đông phương Phi Vân hơn hết.

Giữa hai người bỗng nổi lên một bầu không khí trầm mặc khó thở, chỉ nghe tiếng chân bước sột soạt mà thôi.

Đi hết hang núi cả hai người không nói thêm câu gì nữa.

Đông Phương Phi Vân vừa dừng bước thì bên tai vang lên tiếng vô ngựa đập xuống đất Phi Kiếm biết đã đến bên xe ngựa rồi.

Phi Kiếm vừa ấy nay vừa hối hộp, thêm vào nỗi đau vì mất đui, chàng buồn bã vô ùng. Không nhịn được nữa, cất tiếng trầm trọng hỏi Đông Phương Phi Vân :

— Đại Thư ! Đại thư vì tiểu đệ mà hao phí tâm lực nhiều quá nhỉ ?

Đông Phương Phi Vân hỏi lại :

— Đệ đệ ! Đệ đệ hỏi vậy là có ý gì ?

Phi Kiếm đáp :

— Hai mắt tiểu đệ đã thành tàn phế. Theo chỗ tiểu đệ biết, thì chất độc của Thiết kêu thảo khắp thiên hạ không ai chữa được

(Còn nữa)

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM XÃ HỘI

☆ của SĨ TRUNG

(Số 14)

CHƯƠNG 2

Ông Kỳ ngồi mông ra cửa ngã cất giọng bảng quơ :

— Không biết kết quả sẽ ra sao ? Vẫn đã chắc sẽ không giản dị như mình tưởng đâu !

Bà Kỳ nhìn soi mói vào mặt chồng, nhíu mày hỏi :

— Không giản dị nghĩa là sao ? Hay là ông đã muốn,. bỏ cuộc rồi !

— Không phải như vậy đâu !

Chớ ông muốn nói gì ?

Bịt hộp quẹt đốt thuốc ; sau khi rút một hơi dài, trầm trọng đáp :

— Tôi muốn nói ý kiến của thằng Phong về dự định cưới vợ bé cho nó kia. Nó thương vợ nó lắm, tôi sợ...

Bà bây cướp lời :

— Ông khéo lo xa thì thôi ! Đây là mình cưới vợ bé cho nó chớ mình đâu có bắt buộc nó phải đè vợ nó đâu. Con Hai vẫn là vợ chánh thức của nó kia mà !

Ông Kỳ nói trăng ra điều lo ngại của mình :

— Đã biết vậy rồi ! Nhưng thời buổi bây giờ bọn trẻ nó khác người đời xưa lắm. Tình yêu của chúng nó phức tạp, khó hiểu vượt quá sức hiểu biết của bọn già chúng mình. Chúng nó thương nhau cũng dữ khó có ai chia cắt chúng nó được, nhưng một khi đã biết thương nhau rồi thì chúng cũng xa nhau bỏ nhau một cách vội vàng, dứt khoát không luyến tiếc, không bịn rịn gì hết !

Bà Kỳ chép miệng thở dài :

— Chớ ông nghĩ coi, con Hai ăn ở với nó gần 5, 6 năm trời rồi mà không sanh đẻ một lần nào hết thì chẳng lẽ nó phải chịu tuyệt tự hay sao ? Trời ơi, tối với ông chỉ có một mình nó chớ phải nhiều nhỏi gì sao ? Nhà cửa, sự nghiệp mình như vầy mà nó lại không con, không cái thì sau nầy nó lấy ai nối dõi tông môn, hương lấy gia sản nầy chớ ?

Rồi giọng bà trở nên tha thiết chân thành :

— Đâu phải tôi ghét bỏ gì con Hai mà muốn chia rẽ vợ chồng nó, phá hại hạnh phúc gia đình tụi nó ? Tôi thương con Hai, tôi đứng ra cưới hỏi con Hai kia mà ! Đây là chuyện hết sức đi, chuyện đáng buồn chớ nào phải vui sướng, hành diện gì đâu !

Ông Kỳ bỗng quơ :

— Chẳng biết thằng Phong nó có chịu hiểu như vậy không ? Nó chưa thấy mặt con Nhị lần nào hết.

Bà Kỳ cất giọng dắc chí :

— Ông cứ yên tâm. Tôi tin tưởng lắm. Con Nhị tuy là con nhà nghèo nhưng được tính là gái đẹp nhứt ở làng Bầu. Thằng Hai mà thấy nó rồi thì sẽ chịp ngay. Tôi đã gọi giò cại cảng con Nhị rồi. Ông biết không, tôi là dân bà mà còn bắt mê nữa thì huống gì dân ông con trai như thằng Hai !

Ông ngồi lặng thinh, nhìn mơ màng ra trước vườn cây. Vừng trăn ẩn thu hẹp lại, ánh mỉ bắt những nếp nhăn sầu như luồng cày Một nỗi buồn mênh mang điệu vời hắn trở trên gương mặt sạm nắng, nhăn nheo đầy vẻ phong trần.

Trước đây ông thấy hão hồng trong việc cưới vợ lẽ cho Phong bao nhiêu thì giờ đây khi Phong đã có mặt tại quê nhà, ông lại thấy ngại ngùng lo sợ bấy nhiêu. Hình như có một cái gì vô hình xâm nhập vào hồn ông, ray rức lương tâm ông như muốn ngăn ông lại, không không cho phép ông hành động nghịch thường.

Tuy nhiên niềm mơ ước có được một đứa cháu nội đích tôn để nối dõi tông môn, giòng họ lại xui giục ông, khuyến khích ông kết hợp với bà Kỳ đài hỉ, bắt ép Phong phải cưới thêm một người vợ khác mà theo ông tin tưởng nàng sẽ ban cho Phong một đứa con, cho vợ chồng ông một đứa cháu yêu quí !

Thấy sắc mặt ưu buồn của chồng, bà Kỳ chầm tới nghiêm giọng hỏi :

— Ông đang nghĩ ngợi gì đó ? Có phải ông định bỏ cuộc rồi không ?

Ông Kỳ khẽ giật mình quay sang đáp nhanh :

— Đâu,.. đâu có bỏ ! Mà tại sao lại bỏ cuộc chớ ?

— Vậy chớ ông đang nghĩ ngợi gì ?

Ông Kỳ nói trớ thật khéo :

— Tôi... tôi đang tìm lời lẽ để thuyết phục thằng Hai, Con... không phải đề như bà tưởng đâu.

Bà Kỳ cười nhẹ

— Tôi đâu có cho là dễ. Nhưng thằng Hai là con hiếu thảo, tôi tin nó sẽ nghe lời tôi và ông mặt khi nó hiểu được ý muốn chánh đáng của tụi mình.

Rồi giọng bà trở nên tự tin hỏi :

— Và lại, theo ý tôi thì chuyện nầy chắc cũng trúng vói ý muốn của nó phần nào. Tôi biết hiện giờ nó đang mong muốn có con gái lắm.

Ông Kỳ nghiêm giọng :

— Phải rồi ! Nó đang muốn có con lắm nhưng là đứa con chung của nó và con Hai kia. chớ cần con của nó và người khác thì...

Bà Kỳ cười gằn chặn lời ông :

— Con Hai nó cả sanh đẻ được đâu mà nó hy vọng ? Con gái thời buổi chiến tranh, loạn lạc nầy đa số là hề có chồng năm trước năm sau sanh đẻ liền, ít có trường hợp chậm con lắm. Trời khiến hề chết nhiều thì phải sanh nhiều để trừ hao.

Đoạn, bà tiếp luôn, giọng nặc mũi oán trách :

— Trong khi đó, con Hai lấy chồng đã 5.6 năm trời rồi mà vẫn chưa có gì. Nó đâu phải là thứ gái độc mà sao lại không biết nữa!

Ông Kỳ nói bằng quơ

— Biết đâu lỗi ấy chẳng phải là... do nơi thằng Hai ?

Bà Kỳ dẫy nẩy :

— Thôi mà ! Ông đừng có nói xàm. Thằng Hai từ bỏ đi tới giờ có bịnh hoạn gì đâu mà ông đổ thừa cho nó ?

(Còn nữa)

Trên đường Sàigòn-Mỹtho

XE DU LỊCH LẬT 2 CHẾT, 4 BỊ THƯƠNG

TÂN AN.— Anh Trần Hoàng 35 tuổi ở Gia định sáng 23-2 vừa qua, lái xe du lịch EC 6534 từ Saigon về Mỹ tho đến 10 giờ trưa, tại Tân Hòa thuộc xã Long Phú cách chu Bến Lức chừng 1 cây số, gặp lề đường sau nên khi tài sẽ lách xe qua mặt người đi xe gắn máy, xe dụ lại làm chiếc vòng rồi đay ngang qua lộ.

Kết quả, xe hư hại nặng. Tài xế và sự chết liền tại chỗ, và anh Nguyễn Đức Dương ngồi kế tài xế, cũng chết tốt.

Ngoài ra, 4 người ngồi sau xe Bà Sáu Hồ, Mai hoài Ân, Phan đình Kiểm và Trần Hoành đều trọng thương (HT).

tiếp theo 5 trang 1

Charles E. Crafts quê tại North Miami, và trung sĩ Sammie N. Womack quê tại Farmville, Virginia, đều liệu sức khác của họ khá quan.

Việt Cộng tuyên bố vào ngày 16/2 rằng họ đã phóng thích hai binh sĩ này vào ngày trước Tết Nguyên Đán nhân dịp hưu chiến bắt đầu ngày 7/2.

Trước đây giới hữu trách Hoa kỳ có tuyên bố điều liên quan tới việc phóng thích nói trên, vì khi đó giới này chưa tìm thấy hai binh sĩ được phóng thích.

Giới hữu trách Bộ Quốc Phòng cũng-nói cho biết là họ không biết rõ về những thành ấp đã được phóng thích vào lúc nào và họ ở đâu trước khi trở về tiền đồn.

Đại bác Mỹ bắn...

(Tiếp theo trang 1)

Phát ngôn viên tả rõ : các đồ trọng pháo này đặt ở phía Nam vùng phi quân sự, có thể pháo kích các mục tiêu của BV cách vùng phi quân sự tới 10 cs lên phía Bắc, trong trường hợp các phi cơ lên khảo trong chiến sự vì thời tiết xấu hoặc tối trời.

Phát ngôn viên nói rằng : trong ngày 22/2 vừa qua, các đồ trọng pháo này đã khai hỏa bắn phá 1 số vùng phòng ngoài của BV, trong lúc 8 vùng phòng thủ này đang nhận bắn 1 chiếc trinh sát cơ của không lực Hoa Kỳ. Được biết trong cuộc pháo kích này các 8 vùng của Hoa Kỳ đã rà qua lãnh thổ BV tới 60 quả đạn 175 ly. Ngoài ra, vào hồi 13g20 thì tư vừa qua 1 chiếc máy bay quan sát của không quân Hoa Kỳ đã bị bắn ngay trên bầu trời phía Bắc khu phi quân sự.—

Dụng độ ở chiến khu C

SAIGON—Trung đoàn 275 các binh sĩ nhảy dù Hoa Kỳ đã nhảy lên

MỘ CÔ GÁI MARTINE CAROL BỊ TRỘM ĐÁO

CANNES (AFP).— Mộ của cô gái bán hàng danh tiếng Martine Carol đã bị trộm đào lên trong đêm 24-2. Cuộc điều tra cho biết rằng nhiều vật trang quí giá bị trộm lấy đi.

Vài mẩu quan trọng trong số đó là : một kiểng cổ có nắp đậy nhỏ một bình xanh quá tinh vàng đến 12 ca-ra 9, một nhẫn kim cương và một cặp tai có nhạn 1 hột xoàn. Người ta phỏng định số vốn trang bị mất trị giá 200.000 quan.

Hiệp Khách Hành

(HÒM NAY XEM TRANG 2)

Liêu tự Lệ nói cáu nảy là cốt để làm sốt ruột Bạch Vân Kiếm đừng nhảy đó mà thắng trận. Không ngờ khéo quá hóa vụng. Bạch vân Kiếm chuyển đi Trung Nguyên và vẫn trái qua bao sự thất bại, khiến hắn tăng thêm mấy phần trầm tĩnh, đồng thời kinh lực cũng hơn thường.

Hắn nghe đồn phương hướng lại mai mia chẳng nhồng không nói gì gì nữa lại bình tĩnh hơn trước. Hắn phóng ra liền bảy chiêu thế thủ. Nhờ bảy chiêu thế thủ này, cục diện trở lại bình thường. Rồi sau Bạch vân Kiếm ra những chiêu rất khó đáo và cực kỳ lợi hại.

Liêu tự Lệ chuyển mình rất mau lẹ xung quanh đối phương. Miệng lão không ngớt châm chọc và thóa mạ.

Giữa lúc kiếm quang lấp loáng, Bạch vân Kiếm hú lên một tiếng dài.

Soạt Soạt ! Liên ba nhát kiếm phóng ra, nhưng đến chiêu thứ tư : lưỡi kiếm quang xanh lè vừa loé ra thì một tiếng chát vang lên !

Đúng lúc trái Liêu tự Lệ bị chặt đứt tay đã gối. Lão rú lên một tiếng thê thảm làm lên trong vùng máu.

Bạch vân Kiếm cầm thanh trường kiếm trở thành chếch về phía Thanh tự Học nói :

— Người lại đây !

Mãi kiếm của hắn cần đầm máu, từng giọt một nhỏ xuống đất.

Thanh tự Học sắc mặt lợt lạt, tay run chuôi kiếm nhưng vẫn chưa rút ra khỏi vỏ. Lão đứng yên hồi lâu rồi mới đáp :

— Người muốn lão chương mục nhân... thì có việc lão mà làm là xong. Ta có tranh giành với các người đâu ?

Bạch vân Kiếm lại đưa mắt nhìn thăng vào mặt Tệ tự Miễn và Lương tự Tiến.

Hai lão Tệ, Lương đều lắc đầu không nói gì.

Sử bà bà bỗng lên tiếng :

— Đã bại được mấy tên bạn đồ đã lấy chi làm giỏi ?

Rồi mụ quay lại bảo Thạch phá Thiên :

— Đồ nhỉ ! người ra tệ đầu với gã đó, thử xem đồ nhỉ của lão chó đã lại bại bay đồ nhỉ đó ta giáo huấn lại bại hơn ?

Mọi người nghe mụ nói câu này đều rất lấy làm kỳ, tự hỏi :

— Thằng lão Thạch trong ngực rõ ràng là đồ nhỉ của phòng vạt Lý mà sao mụ này lại nhận là đồ nhỉ của mụ ?

Bỗng nghe Sử bà bà lớn tiếng thúc giục :

— Người tiếng ra lẹ lên ! mà phải đúng đao chớ không được đùng kiếm. Lão chó đã dạy kiếm pháp tàn thường lắm. Đao pháp của chúng ta lợi hại hơn nhiều.

Thạch phá Thiên thực tình không muốn tỷ đấu với Bạch vân Kiếm vì chẳng ngại đến hàn là phụ thân A Tú, chúng muốn phạm lỗi với vàng. Nhưng khó nói nếu mở miệng lên tiếng chối từ thì lập tức Trương Tam, Lý Tứ nhận ra ninh.

— chẳng cần người thanh đơn đao đúng trước mặt Sử bà bà, vẻ mặt ra chiều bên lên,

Sử bà bà lại quát lên :

— Ta vừa mới ưng thuận cho người việc đó mà người không nghe ? Ta cần coi người có lập được một công lớn thì việc ấy mới thành. Công lớn đó tức là đã bại gã đó nhỉ của lão chó đó. Nếu người mà thua gã thì cứt cho xa. Vĩnh viễn ta không muốn nhìn thấy mặt người nữa. Đồng thời người cũng đừng hòng được gặp A Tú.

Thạch phá Thiên bỗng bảo đa :

— Tế ra sư phụ bảo mình lập công lớn chỉ là dành bại người con trai mà lão gia đã sanh ra. Việc này mới thật là kỳ.

Bà ý giả mọi người trong sảnh đường mới dần dần hiểu tâm lý của mụ. Ai nấy đều lắm bẩm.

— Sử bà bà muốn thắng lớn này làm chưởng môn phái Tuyết Sơn để gả đến đào Long Mộc tộp mạng đáng thay cho con mụ khỏi chết uổng sức.

(Còn nữa)

TIẾP THEO X TRANG 1

nhân tăng sự tại trại nói trên, bị trung sĩ Bùi Sâm 27 tuổi đâm bằng dao gần 6 nhát, trúng 2 dao nơi gáy, 1 dao ở ót, 1 dao nơi ngực. 1 dao ở tim và 1 dao ở bắp tay trái, chết thế thảm.

Quân cảnh Tư Pháp đã đến nơi mở cuộc điều tra, bắt thủ phạm tại trận và tịch thu con dao đâm bằng gần đầu sáng còn dính máu. Thì bài nạn nhân được chở vào nhà xác, chờ lấy xét khám nghiệm.

Ân mạng vì tình

Theo cuộc điều tra được biết anh Hòa trước kia có yêu cô Thái thị Nha Trang 19 tuổi ngụ tại đường Dương công Trung Thị Nghệ. 2 người ăn ở 1 thời gian, rồi không hiểu bài hòa thế nào đôi uyên ương nầy chia tay đường ai nấy đi. Thời gian sau, cô Trang lại gặp anh trung sĩ Bùi Sâm 2 người lấy nhau đã 1 năm qua cùng ngụ tại Thị nghệ.

Vợ chồng đang đầm ấm bỗn nhau bất ngờ người chồng cũ của cô Nha Trang được đổi về làm việc tại Cam Long Trung sĩ Sâm không để ý đến việc ấy, vì nghĩ rằng 2 người thôi nhau đã lâu. Nhưng gần đây, anh thấy vợ bồng thay đổi, tánh tình thường hay vắng nhà, sanh nghi, anh theo dõi mới hay vợ anh quả đã có liên lạc lại với người chồng cũ.

Trả ân vợ

Đêm 21-2, anh Bùi Sâm liền bắt tới vợ trong buồng tra tấn, ban đầu chị Trang chối đây, sau cùng bà anh Sâm đánh bằng cả 2 mắt và chỉa dao vào người hăm giết, nên chị Trang thú nhận có liên lạc với người chồng cũ, nhưng với tư cách xã giao bè ngoài.

Hạ sát tình địch

Mặc dầu vợ thú nhận như thế, nhưng anh Sâm không tin và vẫn quả ghen tức, vào khoảng 5 giờ chiều 21-2, anh tìm gặp Hòa tại căn phòng trọ của y ở đường, trong trại Cam Long. Sâm liền đâm loạn đã vào người Hòa, anh Hòa không đối phó lại, đành bị gục chết thê thảm. Hiện Sâm bị bắt cầu lưu, còn cô Trang cũng bị mời đến bắt để thẩm vấn

tiếp theo 2 trang 1

Nhưng phái đợi đến hạn tuần tháng 10/66 mới được thu của Hãng Doanh Lý Kiến Thiết cho biết, quỹ Doanh Lý Kiến Thiết nay sung vào Ngân Sách Quốc Gia của Chủ tịch Uỷ ban Hành pháp Trung ương, nên không có tiền cấp cho Đô Thành.

Bác sĩ Bình nhận định, nghị định trên, bất hợp lý vì các cuộc xổ số kiến thiết quy định do nghị định ngày 21-12-1951 nhằm mục đích xây dựng nhà cửa cho dân, chứ không phải sung vào ngân sách Quốc Gia để chi cho bất cứ việc gì.

Với ngân khoản đó Doanh lý Kiến thiết thừa sức thực hiện, vì cuối năm 65 quỹ Doanh lý KT có lời chừng 500 triệu và cuối năm 66 số bạc sẽ tăng lên hàng tỷ.

Sau khi thảo luận HĐ Đô thành đồng thanh biểu quyết.

1) Yêu cầu chánh phủ đóng tất cả tiền lời • Xổ số Kiến Thiết • trong việc Kiến thiết, như việc xây cất nhà cửa rẻ tiền bán cho dân nghèo.

2) Quỹ DLKT phải trích 300 triệu cho Đô thành để Tòa Đô chánh và HĐ Đô Thành thực hiện việc thiết lập các cư xá bình dân trong đợt đầu.

Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.L. Phạ m.văn.Bê

Sổ Tay

(Tiếp theo trang 1)

sau khi ăn tử hình của anh được Pháp hoãn cái xe ăn chung thân lưu hình (Déportation perpétuelle) đày ra Côn đảo. Tôi nhớ N.G. Tự có thân mình mập bốc và hơi lùn, gương mặt no tròn, đôi mắt hơi nhỏ, nước da trắng. Có thể nói vẻ dáng vóc, Tự hao hao giống Sukarno trong hình.

— Nhưng, tại sao có chuyện lý kỳ như thế ?

Tổng Thống Soekarno là người Việt Nam tên Ngô gia Tự được sao ?

Khách ngoại quốc lấy quyền sở tay nhỏ trong túi, lật ra xem, rồi đáp :

— Ngô gia Tự vượt ngục Côn Nọa vào năm 1932. Chiếc bè của anh không trôi vô VN. mà lại bị giạt dưa trở xuống phía Nam, tấy vào một hòn đảo cũ a Nam Dương. Tại đây, Ngô gia Tự — «Sukarno» đã lại Nam Dương, lấy tên Soekarno.

Đúng. Ngô gia Tự vượt ngục Côn Nôn vào khoảng 1932. Cảo chuyện gì nữa, tôi không biết.

Kể sau đó, không bao lâu, ông Vĩn Hoàn, một kỳ giả dân anh của tôi, lại nói với tôi một câu khó tin bảo nghĩ : «Người ta vừa khám phá ra Tổng thống Soekarno của Nam Dương là Ngô Gia Tự một nhà cách mạng trẻ tuổi VN đã vượt ngục Côn Nôn trước kiay.

Chỉ có ông Vĩn Hoàn cho anh V.H. như đã nói với người khách ngoại quốc nọ.

Tuy nhiên, từ đó, mỗi lần đọc thấy tên Soekarno, tôi nhớ lại câu nói trên và có nhiều ý nghĩ mênh mông, ly thú. Do đó, tôi tìm đọc những sách báo có nói đến Soekarno để tìm rõ lai lịch của ông ấy, nhưng vẫn thất vọng.

Nay, nhơn chánh biến ở Indonesia khiến Tổng Thống Soekarno phải rời bỏ chánh quyền và có thể còn bị ra tòa về tội đình lưu vì đảo chánh hụt năm 1965, tôi lại đọc thấy trong một nguồn tin ngoại quốc ngày 22-2-1967 viết như sau :

Kể từ khi thể thành vị quyền thủ Indonesia đọc lập hồi 1949 Soekarno không có Hồ, không có ngày sanh và cũng không có ghi nơi sanh quán. Đến bây giờ, mất quyền rồi, ông ta lại có được một cái lý lịch.

Người ta mới đọc thấy trong sách vở học trò ở Indonesia, rằng Soekarno mang Hồ là Ahmed, sanh năm 1901 tại miền Đông Java, mẹ là người Bali, cha là người Java. Soekarno đã bị vì 2 lần lúc bé mắc bệnh động, lần đầu vào năm 1130 và lần sau năm 1933 Kể đó, phụ quan Nhựt đánh bại Hòa Lan, chiếm Nam Dương, Soekarno được phóng thích...

Chỉ có sự kiện Soekarno bị Hòa Lan cầm tù lần đầu tiên vào năm 1930 mới có thể giải tỏa nghi vấn «Soekarno là Ngô gia Tự», còn cái lý lịch ghi trong sách vở học trò như nói trên cũng quá mơ hồ...

oOo

Nkrumah bị lật đổ ở Ghana, hiện sống lưu vong ở Guinée, nay Soekarno bất buộc phải từ chức và có thể ra tòa ăn tội cao Indonesia là bài thất bại nặng nề cho Cộng sản nói chung và Trung Cộng nói riêng đã xảy ra trong 2 năm liền.

Thế giới không thắc mắc gì khi nói rằng Nkrumah và Soekarno là hai con cờ quan trọng của Trung Cộng ở Phi châu và Đông Nam Á. Chánh sách của 2 nhân vật này lúc cầm quyền đã nói rõ như vậy.

Không biết đến bao lâu nữa Bắc Kinh mới tạo được một Nkrumah ở Phi Châu và một Soekarno ở Đông Nam Á. Hy vọng 2 ông đây... khôi phục chánh quyền, chắc... còn lâu.

T.T.Q.

SAU THỜI GIAN NGHỈ TẾT
SAU KHI HOÀN TẤT SỰ CHỈNH TRANG LẠI
NHÀ HÀNG THANH-THẾ
Trân trọng báo tin cùng Quí Khách ngày mở cửa :
27-2-67 tức là ngày 19 tháng giêng ã.l.
CHỦ NHÂN KÍNH MỜI

Lớp TOÁN LÝ HÓA HUỲNH NGỌC TIÊU
Khai giảng 1.3.67 Sáng — Chiều — Tối
Toán Lý Hóa Đệ Tứ và luyện thi T.H Đệ Nhất Cấp
Toán Lý Hóa Đệ Tứ và luyện thi T.H Đệ Nhất Cấp } G.S Tâu / G.S Khanh
Ghi tên tại Trường CHI LAN 476 Hai Bà Trưng (Cầu Kiệu)

Cần tuyển dụng gấp
— 100 thiếu nữ khỏe mạnh, 16-17-18 tuổi, trình độ Trung học Đệ Nhất Cấp.
100 thanh niên khỏe mạnh, 16, 17. 18 tuổi, trình độ Trung học Đệ Nhất Cấp.
100 thanh niên, 17 — 18 tuổi, trình độ Tiểu học.
150 cựu quân nhân
để học nghề tại nhà máy An Nhơn và làm việc tại nhà máy Phong Phú (Thủ Đức).
Đơn từ xin gởi về Kỹ Nghệ Bông Vải Việt Nam số 4, đại lộ Lê Lợi Saigon và ngoài bao thư xin ghi rõ • Học Nhuộm Phong Phú•.

SOVITRAMA
96 ter Trịnh-minh-thế SAIGON
★
Với những Xà Lan từ 200 Tấn đến 1.000 tấn và Tàu kéo biển.
BỐC và DỠ HÀNG tại VŨNG TÀU
KÉO về SAIGON
KHO HÀNG tại VŨNG TÀU
●
— Các nhà nhập cảng.
— Các Đại diện hãng tàu.
— Nếu muốn có hàng sớm để tung ra thị trường.
— Nếu muốn tránh nạn kẹt bến SAIGON.
Nếu muốn tàu biển không phải nằm chờ hàng tháng tại VŨNG TÀU,
SOVITRAMA sẽ làm vừa lòng quý vị

BƠM NƯỚC ĐIỆN HIỆU
« FAIRBANKS MORSE » (Mỹ Quốc)
gọn gàn, bền bỉ, chạy êm, hút sâu 21 thước, bơm lên cao 28 thước, có những loại :

— AES-3	1/3 Mã-lực	115/220	Volts.
— AC-5	1/2 Mã-lực	115/220	Volts.
— AV-5	1/2 Mã-lực	110/220	Volts.
— AEC-5	1/2 Mã-lực	115/220	Volts.
— AV-102	1 Mã-lực	110/220	Volts.
— AV-152	1,5 Mã-lực	110/220	Volts.

ĐỂ BÁN TẠI : — NGUYỄN TẤN Công Ty — 173-175, Đại lộ Hàm-Nghi. SAIGON
— LÂM-HƯNG — 170, Đại lộ Trần-hưng-Đạo, SAIGON
— LANG-HOAN — 1, Đường Huỳnh-thúc-Kháng, SAIGON
— ĐỨC-ĐẠT — 212-214, Đường Lê-thánh-Tôn, SAIGON
57, Đường Võ-di-Nguy, SAIGON.
— LIÊN-THẠNH, 14G/21, Đường Đỗ-văn-Sửu, CHOLON.

Chia buồn
Được tin
Ô. HUỲNH-KIM-TẤN
là nhạc phụ của bạn BÙI-CÔNG-VĨNH (Tòa Đô Chánh) vừa mãn phần. Chúng tôi xin thành thật phân ưu cùng tang quyến nhứt là với bạn BÙI-CÔNG-VĨNH và chúc hương hồn cụ sớm tiêu diêu nơi cõi Phật.
LÊ-HỮU-VỊ — VÕ-VĂN-ỦNG
NGUYỄN-VĂN-THÊM — NGUYỄN-VĂN-NGHỈ
NGUYỄN-MINH-ĐỨC — PHAN-ĐẠI-HÙNG
BẠCH-VĂN-TẤN — PHẠM-VĂN-LOAN
SÂM-TẤN-PHƯỚC — DƯƠNG-VĂN-TỰC tự LỶ
ĐÀM-THÀNH-TỰU — MÃ-VĨNH-HUY
CHÍN NHÔ — TRẦN-HẢO-SẮC
TRẦN-VĂN-TÂM — NGUYỄN-PHƯỚC-THẠNH
TRƯƠNG-VĂN-BẢY — VĂN-CÔNG-THÀNH
NHÀ HÀNG THANH-THẾ — NGUYỄN-TẤN-DƯỢC

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ NHẤT A — B
CHIỀU — TỐI
Khai giảng 1.3.67
Chi tiết tại Trường ĐỨC HẠNH 135 Trần Quý Cáp Saigon

TRƯỜNG DẠY ĐÁNH MÁY CHỮ
QUỐC-VIỆT
71, Thủ khoa Huân — SAIGON
Khai giảng ngày 4.3.67 nhận ngày 24 tháng giêng âm lịch. Trường, đánh máy chữ duy nhất thủ đô do Chánh bà Hiệu trưởng chủ đến nhà những gắc điểm. Tả chức đại quy mô—Toàn máy đánh-Phương pháp cấp tiến — kết quả bảo đảm—học phí hạ.
Đặc biệt nữ học viên được bà hiệu trưởng chỉ bảo thêm (miễn phí học phí) phương pháp may cắt nhiều kiểu áo đầm hợp thời.

LỜI BÀN DUA NỮA
Kỳ đua Chúa nhựt 26-2-67
ĐỘ NHỨT
Ngựa D4 — Đua 1500th.
Hiệp Phước nhứt, — Jupiter nhì
Mai bảo Ngọc ngược
ĐỘ NHÌ
Ngựa C4 — Đua 1200th.
Nhị Xuân nhứt, Bạch Lộc nhì,
Đàm Đệ ngược
ĐỘ BA
Ngựa A4 B4 — Đua 1200th.
Phi Phi nhứt, Vạn Kiếp nhì,
Đạm Phụng ngược
ĐỘ TƯ
Ngựa A3 B3 Đua 800th.
Hữu Lộc nhứt, Kim vân Kiều nhì,
Rowelet ngược
ĐỘ NĂM
Ngựa C4 — Đua 1600th.
Hồng Sang nhứt, Chi Đức nhì,
Tiết Cương ngược
ĐỘ SÁU
Ngựa D3 — Đua 1200th.
Hải Khanh nhứt, Thịnh Ngọc nhì,
Long Huỳnh ngược
ĐỘ BẢY
Ngựa D4 Đua 1500th.
Mã lang Phi nhứt, Huỳnh Nương, nhì, Nam phi Vân ngược

tiếp theo 16 trang 1

trên 10 tiệm, trị giá 1 triệu đồng.

Các chủ tiệm bị gạt liên tục bớt trình nhà chức trách. Mỗi cuộc điều tra, cảnh sát đã bắt được ở năm gian hàng, khai tên là Lâm và bà Nữ tự Lý Hão 20 tuổi nhà ở đường Phó cơ Điều. Tiến hành cuộc điều tra, ở năm thứ nhận đã đem bán những đồ vật lưỡng gật được cho 3 người chủ tiệm tên là La thanh Bình 43 tuổi, ông Bình 56 tuổi, Vũ thị Xiêu, 59.3 người mua đồ gian bị bắt. Sáng 24-2 thủ phạm và đồng lõa bị bắt giải tòa.

tiếp theo 6 trang 1

người lên, bả phải cần muốn chảy máu đầu ngón tay trỏ mà cũng vẫn còn đỉnh... trong tuyệt.

Tiếng chân người chạy

Không dám hé mở ra nhìn, bà Bảy C chỉ lắng tai nghe thấy trong lúc có tiếng chân người đang nói chuyện xì xào, không có tiếng chỉ «tu huýt» nhỏ lên thế thế, tiếp theo là tiếng người chạy rần rật, lúc đầu gần, dần dần rồi xa... Lúc bảy giờ, bà Bảy mới bớt Sợ, khẽ nhìn qua lỗ rách của chiếc nón mông, nhưng không thấy bóng dáng một người nào mặc dù lúc bảy giờ tiếng chân người chạy cho nghe nhe nhẹ... xa xa rồi tìm hẳn.

Bà Bảy nhà nhẹ tức mến ra nghếch đầu lên nghe ngóng, nhìn kỹ tứ bề, trong tầm mắt bà không còn thấy gì lạ nữa. Vẫn cảm nón ôn, bà Bảy khẽ vén vái : « May vì khuất mặt đông nhất tối, ngày mai đi xin có Tiên tôi mua chuối cúng cho mà ăn.

(Còn Tiếp)

CHUYỆN MỖI NGÀY

TIẾP THEO TRANG 1)

Chúng Ban Chấp Hành chính thức của Sinh viên đoàn Luật Kinh tiến trung cảo tri trước công luận những kế mạo nhận danh nghĩa Ban Chấp Hành và hoàn toàn không chịu trách nhiệm về những hành vi phi pháp mới rồi.

T.M Ban Chấp Hành SVĐ LKISG
Chủ Tịch
TRẦN MINH NHỰT

Ông Thủy cục ơi !

Mấy bữa rày, nước ở Sàigòn coi mỏi khan lựm. Nhưn đó đã gặp cảnh... mất nước nhỷ, trong khi ông Thủy-cục hồ bỏ cái miệng là nhờ cũng lớn của mấy ổng, nên nước sáng Đông Nai chạy vô Sài-gòn ồ ồ đến có thể bể cả ống nước.

Cái gì mà ống nước trong nhà hằng chiu nhỉ ra mặt giọt đã mãn thuốc.

Đại khái như những ống nước ở đường Phát-Diệm, hồm 85, lại «dính cống» ngang xương. Nhiều nơi khác, cũng đang làm «reo» y hệt như vầy.

Đã bị khổ vì... nước, đông bào lại phải khổ vì ông... Thủy cục. Bảo cho mấy ông hay là cả tuần lễ nay rồi, mà mấy ông cũng hồng thèm tới ngó một chút xíu đã làm phước.

Mà coi giàu tí ti đó mà Sài-gòn khôi... mất nước ngang xương. Bà con khan nước lắm, nhưng mấy ông Thủy cục rán «Cầu tu» thì bà con cũng đám phu... nước trà cho mấy ông uống như thường.

Đó nước trà cho ra... nước Đông Nai mà !

tiếp theo 9 trang 1

Điều 77 ghi như sau : «Không một cơ quan hành chánh nào được hành xử quyền Tư Pháp. •Giải thích điều trên thuyết trình viên cho rằng nếu cơ quan hành chánh được phép chặn sự đi qua đã của các cơ quan hành chánh.

Quyền cầu lưu của Tính Trưởng

Ông Lê thành Châu bình vực quyền cầu lưu người dân vì lý do an ninh của các cơ quan hành chánh giai đoạn chiến tranh và người lại người dân có quyền khiếu nại với Tòa Án.

Kết quả QH biểu quyết bỏ điều 77 ghi trên.

Họp kín

Trước khi bế mạc phiên họp ông Chủ Tịch Phan khắc Sửu cho biết, phiên họp chiều, QH sẽ họp kín trong nửa giờ từ 16 giờ đến 16 giờ 30 và sau đó QH sẽ cử 2 dân biểu tham dự Hội nghị liên minh nghị sĩ Á Châu ở Đại Hàn.

Tin hành lang

Về lý do có cuộc họp kín của Q H. theo tin hành lang QH vì có sự thiếu sót các nhà nghị sĩ đã biểu đồ với hình động của ông Tổng Thư Ký QH về vụ cho kêu tên các ông nghị không đi họp trên đài phát thanh. Vụ này nghe đâu các ông nghị quyết ăn thua đã với ông Trương tiến Đạt. Vụ thứ hai có lẽ là vụ xông đến của Q.H bị lạm dụng qua mức do các «Trường bàn» bắt xác ngày đêm để đã số ông nghị các lội bộ. Về vụ này ông Chủ Tịch đã phát cao thiệp bằng «Thông tư».

Ngoài ra cũng tin hành lang, trong cuộc họp kín QH sẽ xét đến luật về bức « thông điệp » của Chủ Tịch

tiếp theo 15 trang 1

UBLĐQG mới gởi sang QH sang ngày 23-2-67.

Đám kỷ giả nghị trường nghi đợi đến 18 giờ thì được biết cuộc họp kín của QH diễn ra sau 20 giờ lắm nên không thể họp kín được.

Chỉ có y

tiếp theo 15 trang 1

OTTAWA (AFP)— Mỗi quan tin thông thạo tại Ottawa xác nhận rằng cuộc viếng thăm sắp tới của Thủ tướng Gia nã Đại Lester Pearson tại Hoa Thịnh Đốn vào ngày 8 tháng Ba tới đây sẽ thảo luận với tổng thống Johnson các vấn đề quan trọng trên thế giới hiện nay, như vấn đề VN, các mối liên lạc Đông Tây và tổ chức Minh ước Bắc đại Tây Dương (OTAN) TÂN ĐỀ LI, (AP).- Các người tin chánh thức hôm qua loan ban là tình hình VN đã nổi bật lên trong cuộc hội đàm cuối một tiếng đồng hồ hôm thứ sáu, giữa tổng thư ký Liên Hiệp Quốc U Thant và ngoại Trưởng Ấn độ Chand Sekhar Jha.

Ngoại Trưởng Jha người trưởng phái đoàn Ấn Độ tại Liên Hiệp Quốc đã đến tiếp ông Thant tại Phi cảng Tân Đề Li nhân khi ông ghé lại nơi đây 70 phút trên trở về Ngưỡng Quang để nghỉ

tiếp theo 7 trang 1

Sihanouk, được trích dẫn, hôm qua Nhân là đã tố cáo cơ quan Trung ương tình báo và bộ quốc Hoa Kỳ trong một bản tin đánh đi từ Ba Lê cho biết tiếp là Thái tử Sihanouk đã tiết lộ sự việc trên trong các bản mới nhất của tờ «Jeune Afrique».

XEM TRANG 3

BUÔN XÁC CHẾT

MAXIM'S
Khiêu vũ trường
CHƯƠNG-TRÌNH
Với sự cộng tác của ban nhạc
HUỲNH-ANH
19 giờ 30
— Nhạc êm dịu tất thích hợp với các buổi tiệc giao tế khiêu vũ
22 giờ 00 Biểu Diễn Rubies and Ruby show «The King of Limbo Rock»
22 giờ 45 — Đưa cả vũ.
Đặc biệt cho buổi trưa
Với ban nhạc LÊ-VĂN-THIỆN giúp vui.
11 giờ 00 — 15 giờ 00
Các thức Ấn Tây và Tàu.
Nhà hàng và Khiêu vũ trường
Maxim's
15.15.17.TW-BO SAIGON -TEL: 20.575-20.576
Chương trình văn nghệ quốc tế do : danh ca Eddie điều khiển với sự hợp tác của Ban nhạc đại hòa tấu
LÊ-VĂN-THIỆN
Với 10 ca sĩ trứ danh : Minh Hiếu, Việt Ấn, Nhật Thiên Lan, Kim Vui, Phương Mai, Tuyết-Mai, Nguyên Phương, Thanh Tuyền...
19 giờ 20 nhạc êm dịu vũ đơn co.
20 giờ 30 CHƯƠNG TRÌNH BIỂU DIỄN
— Ban hợp ca Thăng Long
— Ban kích động nhạc A.V.T
— The Kim Chi Capper show
— The Honey Bee show
— The Rivieras world famous Parisian dancers
— Ruben and Ruby show • The king of Limbo Rock •
22 giờ 00 Dạ vũ
★ Trong một khung cảnh mát mẻ và huyền ảo nhứt.
★ Với tài năng thượng thặng của những ca sĩ trứ danh mở giữa ban nhạc đại hòa tấu hay nhứt,
★ Với một chương trình biểu diễn đặc sắc nhứt,
★ Với những cao lương mỹ vị tuyệt hảo nhứt,
ĐẶC BIỆT MỖI PHẦN ĂN 780đ.
MAXIM'S
XIN CÙNG HIẾN QUÝ VỊ MỘT ĐÊM VUI THẬT VỪA THỎA MÃN VỚI QUÝ QUYỀN